

GUMMESSONS KILOVARABÖRS

Pris i N.kr. per 1 kg där ej annat nämnes.

SVERIGE, postförseglad 1950	55:—	HOLLAND, postförseglad	22:50
SVERIGE, Abo Studentkårskilov., Sverigeinsamlingen	55:—	Stigande tendens då postverket ej mer tillhandahåller denna va- ra, snart slut.	
FINLAND, postförseglad 1946	28:50	HOLLAND, missionsförseglad. Ny- aste sändning, mycket bildm. ...	18:50
FINLAND, postförseglad 1947	39:50	HOLLAND, oförseglad, billig	8:75
FINLAND, postförseglad 1948	35:—	IRLAND, missionsförseglad, bra i ½-kgs förpackning	22:50
Arg. 46—47 starkt stigande, snart helt slutsålda.		IRLAND, oförseglad	30:—
FINLAND, endast storformatiga bildmärken med mycket jubile- umsmärken, eftersökt	50:—	ITALIEN, brevvara	25:—
FINLAND, «Drömvaran», Finska postverkets utländska klipp, den förfädda postförseglade kilovaran med 100-tals svenska 5-kronors- märken och höga jub.-valörer. Tillgången numera långt under efterfrågan. Årgang 1947	295:—	KINA, en omväxlande kilovara ... Svåråtkomlig, snart slutsåld.	48:50
FINLAND, «Drömvaran», årgang 44—46	350:—	POLEN, en mycket fin nyhet från det nya Polen, mycket bildmär- ken i högt värde, ca. 3 000 mär- ken, per ½-kgs-förpackning	50:—
FINLAND, «Drömvaran», offentligt förseglad ¼-kgs förpackning ...	97:50	SCHWEIZ, missionsvara, god och eftersökt	13:50
FINLAND, «Drömvaran», dito 100 gr	48:50	SPANIEN, brevvara	27:50
DANMARK, postförseglad nov.— jan. 1950—51, eftersökt	27:50	SYD-AFRIKA, per ½-kgs	27:50
Av de nordiska kilovarorna finns många årg. som ej ryms i för- teckningen. - Pris vid förfrågan.		TJECKOSLOVAKIEN, postförseglad förkrigsvara, m. jubileum	35:—
BELGIEN 1951, auktionsv., bra nyh.	55:—	TJECKOSLOVAKIEN, postverkets äldre vara, ensformig	8:50
BÖHMEN-MÄHREN, postförseglad	35:—	TYSKLAND, förseglad vara från Stortyskland, trevligt innehåll m/ ofta hela block och mycket stora minnesmärken	55:—
BÖHMEN-MÄHREN, oförseglad. - Samma postvara, bra	25:—	TYSKLAND, postförseglad med högre Hitler-valörer	30:—
ENGLAND I, mycket populär vara	15:—	TYSKLAND, samma vara oförsegl.	27:50
ENGLAND II, rätt bra trots myc- ket billig	9:50	TYSKLAND, efterkrigspostförseg- lad, intressant med lokalmärken, specialstämplar etc.	45:—
FRANKRIKE, missionsvara, rätt bra	32:50	TYSKLAND, oförseglad krigsvara .	12:50
FRANKRIKE, oförseglad, mycket stort antal märken	15:—	TYSKLAND, västzonsvara	22:50
GENERALGUVERNEMENTET och efterkrigs-Polen. Gen.-guv. mär- ken i hela ark, en trevlig nyhet, per 100 gr	15:—	TYSKLAND, Berliner-mission ori- ginalförseglad. Intressant nyhet .	28:50
		UNGERN I, postförseglad, äldre ...	45:—
		ÖSTERRIKE, förkrigsvara	39:50
		ÖSTERRIKE, originalförseglad mis- sionskilovara. Nyhet m/ jubileum	50:—
		Blandad utländsk kilovara, trevligt innehåll	15:—

Vid beställning av 3 kg franko. Beställes 5 kg beviljas 10 % rabatt. Lik-
vid kan insändas på vårt byteskonto hos Postverkets Salgskontor i Oslo.

ROLF GUMMESSON AB

Stockholm — Kungsgatan 55

ANBUDSAUKSJON

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING,
TRONDHEIM,

akter i forbindelse med sitt 30 års jubileum høsten 1951 å avholde en
STØRRE ANBUDSAUKSJON

Interesserte innbys herved til å sende inn førsteklases objekter — enkeltmerker eller serier. Selgeren må for alle objekter oppgi katalog og katalognummer samt minstepris, som ikke må være under 15 kroner og som i alminnelighet ikke bør overstige katalogprisen.

Objektene bes innsendt til auksjonskomiteens sekretær, *bibliotekar Wilhelm K. Støren*, postboks 417, Trondheim, innen

1. juli 1951.

Den oppnevnte auksjonskomité på 5 medlemmer står fritt med hensyn til å anta eller refusere objekter, og den kan også avlyse auksjonen dersom tilslutningen ikke skulle bli stor nok. Foreningen betinger seg en salgsprovisjon på 10 % av tilslaget. Foreningen er ansvarlig for mottatte objekter. Uсолgte objekter blir returnert for foreningens regning i rekommandert brev.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING, TRONDHEIM

Stor samling eldre norske merker til salg.

For en bekjent i Amerika skal selges en gammel, arvet samling. Den omfatter alle hovednumrene før 1870 og mange av de følgende opp til 1909, de fleste av dem i mange eksemplarer. Videre noen ubrukte og helark, vesentlig jubileumsmerker og polmerker, noen gamle helsaker, en del masseware og en del utenlandske merker.

Av samlingens verdifulleste del nevnes:

Ca. 2 000 skillingsmerker (5 stk. nr. 1 — 25 stk. nr. 2, hvorav 5 par — 3 stk. nr. 3 — 450 stk. nr. 4, osv.).

Ca. 14 000 øremerker med stolpeskrift (hvorav ca. 7 000 stk. nr. 53).

Ca. 500 gamle kronemerker (bl. a. 40 stk. nr. 94).

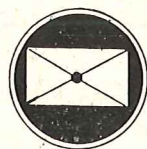
Her er mange gode stempler og muligheter for sjeldne varianter, da intet er utplukket.

Samlingen skal selges under ett og hurtigst mulig. Under denne forutsetning er den i april i år av Oslo Filatelistklubbs utpekte takstmenn vurdert til kr. 7 500.—, og deretter inntil videre forseglet.

Henvendelse med bud på samlingen mottas kun skriftlig.

O.R.SAKFØRER E. HOLTH — Parkveien 13, Oslo.

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

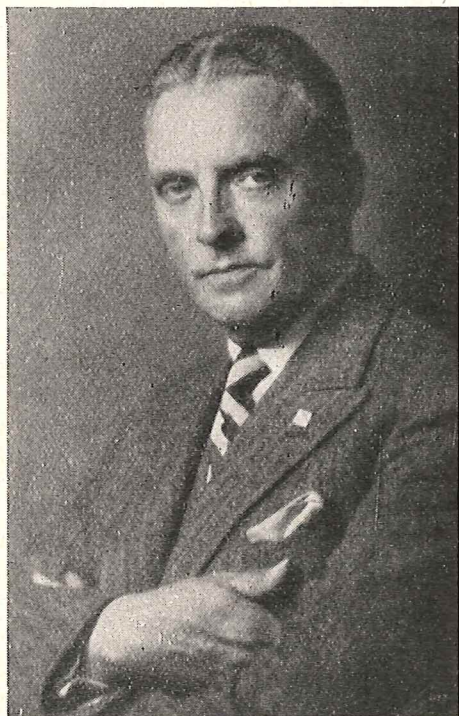
Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 5

MAI 1951

10. ÅRG.

Nils Strandell 75 år.

Når filatelistiske spørsmål diskuteres, kan en være sikker på at en eller annen, tidlig eller litt ut i diskusjonen, begynner sitt innlegg med: Strandell sier, — eller Strandell mener, — eller Strandell har skrevet —. Han er ikke til å komme uten-

om i vår hobby, likegyldig hvilket emne som diskuteres. Han er det store ruvende treet i den filatelistiske skog i Norden. Nå fyller han 75 år, men han er selv et levende dementi på dette tall av år. Det sies at en hobby holder en ung. Strandell er vel et bevis på det. Han er ung med de unge og glad med de glade, han har et humør, en vivasitet og en esprit som sjarmerer alle. Strandell er ikke ensidig som filatelist. Han har ikke staket seg ut et lite område som han er spesialist på, men en kan si om ham — og det er det ikke mange en kan si om — at han er spesialist på alt. Ikke at han vet meget om lite, men at han vet alt om meget. For Strandell er ikke filateliene noe taggetelleri. Han ser frimerket i det historiske perspektiv og har alltid hatt et øye for dets kulturelle misjon.

På vegne av Norges filatelister, venner og beundrere blant dem, sender jeg de hjerteligste lykkønskninger til 75 års dagen.

St.

Knudsens trykkeris 25=øre, nr. 70, tagget $13\frac{1}{2} : 12\frac{1}{2}$ og nr. 80, tagget $14\frac{1}{2} : 13\frac{1}{2}$.

O. Th. Urdahl.

Til disse to merker er antagelig nyttet samme klisjeer. Ved undersøkelse av vingetegningene har det ikke lyktes meg å finne noen forskjell.

Jeg foretok for ca. 15 år siden en del undersøkelser av nr. 80. Resultatene ble meddelt medlemmene i min klubb og kjente, men ikke offentliggjort. Da jeg for ganske nylig avla postmuseet i Oslo et besøk, fikk jeg se et helark av begge merker. Disse bekreftet fullt ut de slutninger jeg i sin tid var kommet til. Det slo meg samtidig hvor gagnløst det er å gjøre oppdagelser og så ikke la sine filatelistbrødre få del i dem.

Følgelig her er de:

Et ark av nr. 70 eller nr. 80 er bygget opp av 4-blokker som gjentar seg 25 ganger i arket. Det er særlig merke nr. 1 i 4-blokken som er lett og kjenne igjen. (Se tegning, type 1). Merket finnes 25 ganger i arket, som nr. 1, 3, 5, 7, 9, 21, 23, 25, 27, 29, 41, 43 o. s. v. Merket kjennes lettest på et lite brudd i hjulet i øvre venstre hjørne, samt to store halvmåneformete hvite flekker eller fjer i øvre del av ving nr. 8. En vil videre finne at det bare er i ving 8 og hjulet at type 1 skiller seg fra de øvrige 75 merker i arket, nemlig type 2. Imidlertid kan en innen de tre stykker av type 2 i fireblokken skille ut det ene. Spissen av ving 5 er her meget karakteristisk idet den peker rett mot venstre, er midt mellom den tynne ovallinje og den tynne rammelinje og ikke berører den siste. (Se tegning av type 2 b.). Merket er nr. 3 i 4-blokken. I merke nr. 2 og nr. 4 i 4-blokken, altså type 2 a og 2 c, berører spissen av ving 5 mer eller mindre den tynne rammelinje. Det har ikke lyktes meg å finne noe sikkert kjennetegn hvorefter en kan skille mellom disse to siste.

Et enkelt eksemplar antagelig type 2 a,

nemlig merke nr. 10 i arket er oppgravert i ving 7. (Se tegningen). Merket finnes som nr. 10 i det ark postmuseet har av nr. 80. I arket av nr. 70 finnes det derimot ikke. Det er ikke usannsynlig at det ikke finnes blant nr. 70, men først opptrer i nr. 80.

På grunnlag av det foran opplyste, har jeg dannet følgende teori: Det er først framstillet en moderklisje. På denne er så gravert inn det lille verdisiffer i ovalbåndet, hvorefter vingene er gått over hvorved de har fått det for merkene nr. 70 og 80 karakteristiske utseende.

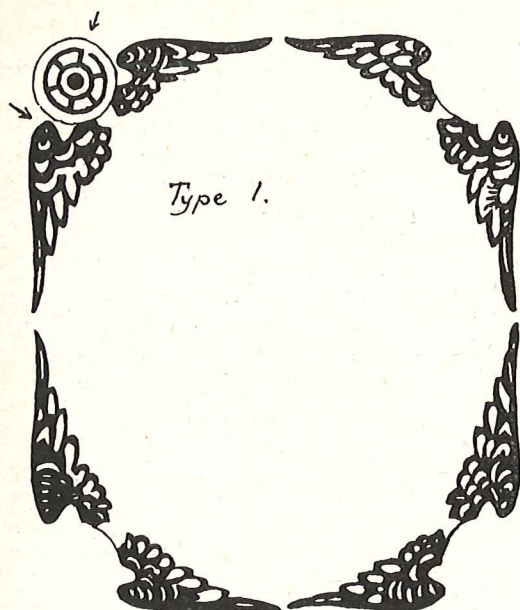
Fra moderklisjeen er det så framstillet en 4-blokk. I denne har klisje nr. 1 trengt en ettergraving av ving 8. Samtidig er hjulet blitt skadd. I klisje nr. 3 har spissen av ving 5 av en eller annen grunn fått en litt avvikende form, mulig ved en forsiktig oppgraving mellom vingspissen og rammelinjen.

Fra denne 4-blokk er det så igjen framstillet de nødvendige 4-blokker, ialt 50 samt de nødvendige reserver.

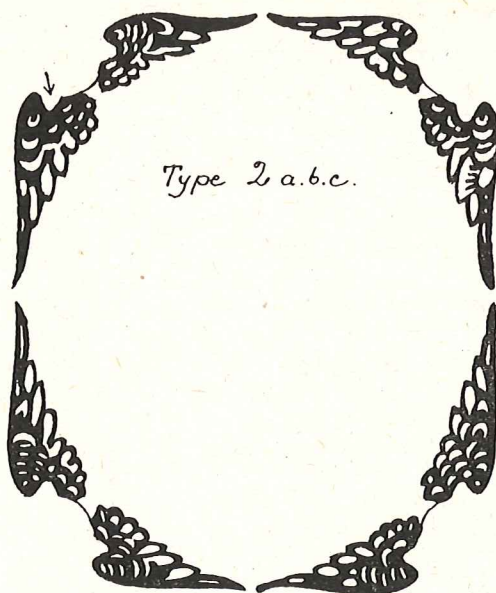
Under en eller annen trykning har klisje nr. 10 i en av trykkplatene trengt utskiftning. Den har antagelig vært utsatt for særlig stor påkjenning og er blitt ødelagt. Det er så skiftet ut enten en enkelt klisje eller kanskje en 4-blokk. Jeg er mest tilbøyelig til å tro en 4-blokk, på grunn av at forholdet innen 4-blokkene ikke forrykkes fra den ene trykning til den annen slik som det er oppgitt å være tilfellet f. eks. med merker i tidligere perioder.

Det har nå vist seg at merke nr. 2 i den reserveblokken en har fått tak i, har trengt en oppgraving i ving 7. Det skulle således være en type 2 a, som er oppgravert.

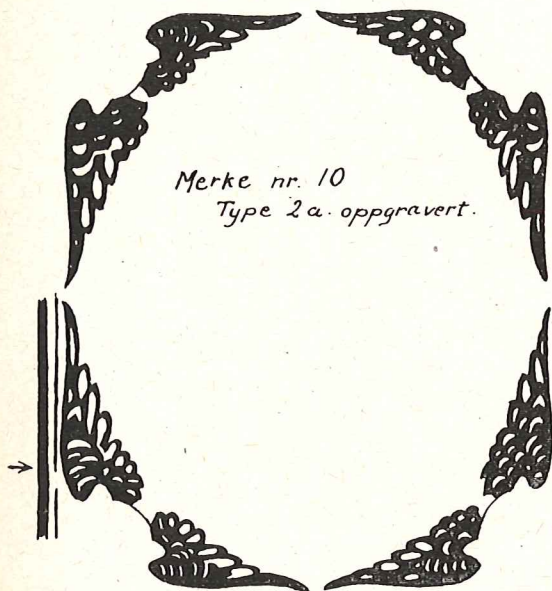
Jeg har to eksemplarer av det oppgraverte merke, et brukt og et ubrukt. Begge har stående vannmerke. Det ubrukte er

Type 1.

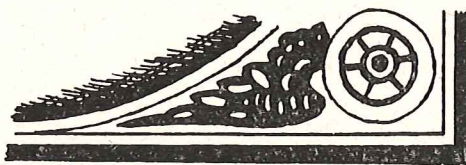
Type 2 a.b.c.

Merke nr. 10
Type 2 a. oppgravert.

↑ Type 2 a og c.

↑ Type 2 b.

sammenhengende med merke nr. 20 og har marginalen 1903—1904. Merket nr. 20 er også enten type 2 a eller 2 c, altså et av de to som ennå ikke kan bestemmes.

Før en del år siden hadde jeg anledning til å undersøke flere hundre eksemplarer av nr. 80. Ved undersøkelsene av avstemplingene og vannmerkene viste det seg at praktisk talt alle merker som var stemplet i 1905 og 1906 hadde stående vannmerke, mens merker som var stemplet i 1904

hadde liggende, og merker som var stemplet i 1907 eller 1908 like ens liggende vannmerke.

Jeg kom da til følgende slutning:

Til 1. trykning hører alle merker med liggende vannm., og som er avstemplet før juli 1906.

Til 2. trykning hører alle merker som er avstemplet før 1908, og som har stående vannmerke.

Til 3. trykning hörer mesteparten av merker med liggande vannm., og som er avstemplet etter juli 1906.

Til 4. trykning. Merkene av denne trykning er betydelig mørkere og skiller seg tydelig ut fra de foregående tre trykninger.

Jeg har bare funnet liggende vannmerke i denne trykning, men da jeg ikke har hatt tilstrekkelig materiell, kan intet sies med sikkerhet.

Til slutt vil jeg peke på den interesse det vil være for alle filatelister som samler norske merker å lære vingetegningene i merkene av antikva og kjenne. Det er ikke sjelden at en finner at et eller annet merke er plasert feil fordi vedkommende ikke har hatt tilstrekkelig kjennskap til vingetegningene. Som en kuriositet vil jeg nevne at i Norges Frimerker 1855—1924 side 130, fig. 95 er det høyre merket angitt som tilhørende Knudsens trykkeri. Dette er feil. Vingetegningen viser at det er Centraltrykkeriets grovtagete 3 øre nr. 60.

Merket til venstre er mindre tydelig, men er antagelig Centraltrykkeriets fintaggede 3 øre, nr. 56.

Jeg nevner videre den feil som har sneket seg inn i Norgeskatalogen i om-talen av nr. 61, Centraltrykkeriets grovtagete 5 øre.

Her angis:

Plate I tynn fotstrek i R. i Frim.

Plate II tykk fotstrek i R. i Frim. og som regel hvit linje under munnstykket.

Det siste om den hvite linjen er feil, da den forekommer meget ofte også i plate I.

Da jeg i sin tid offentliggjorde min oppdagelse av de to plater (Se Nordisk Filatelistisk Tidsskrift) pekte jeg på den store forskjell det var å finne på fjer 2 regnet fra spissen av ving 7. Plate I har her flere små spetter som minner meget om vingene i skravert posthorn. Som oftest er disse spetter dekket helt av farge. Plate II har derimot en tydelig stor flekk som skyldes en oppgraving av moderklisjeene (en 4-blokk).

Utstilling av motivsamlinger i Postmuseum, Stockholm.

Folket i Bilds Frimærksklubb i Stockholm (medl. av Fédération Internationale de Philatelie Constructive) och Sveriges Postmuseum i Stockholm inbjuder till deltagande i en utställning med anledning av klubbens 10-årsjubileum 26 okt. 1951. Utställningen vill visa de möjligheter som finns att bygga upp en frimärkssamling efter motivet eller lägga upp en katalogsamling efter kulturella riktlinjer, och är öppen för samlare från hela världen. I själva verket är det den första utställningen i världen efter dessa riktlinjer.

Utställningens bestyrelse höll sitt första konstituerande sammanträde på Stads- huset i Stockholm den 29 mars under ord- förändskap av borgarrådet Ragnar Tom- son. Bestyrelsen har följande samman- sättning: Ordf. borgarrådet Ragnar Tom- son, övriga ledamöter: landshövding Ru- ben Wagnsson, byråchefen i Kgl. General- poststyrelsen Nils-Fride Antoni, byrå- direktör Nils Avelius, folkskollärare Evert Elmqvist, postmusei intendent Paul G. Heurgren, överstelöjtn. Herman Schultz-

Steinheil, direktör Nils Strandell, rådman Allan Wirgin samt från Folket i Bild di- rektör Einar Ebe och redaktör Olle Cron- sjö, vilken senare utsågs till utställning- ens kommissarie.

För övrigt kan nämnas att utställning- en, vars namn är *«Frimärket ger»*, av Kgl. Generalpoststyrelsen beviljats en specialstämpel som f. n. är under utarbet- ande, liksom minneskuvert och brevkort. Vidare blir det frimärkstombola och dess- utom har bestyrelsen en del överrask- ningar i bakfickan.

De utställda objekten indelas i följande grupper:

- A. Geografi (landskaps- och stadsbilder, kartor m. m.).
- B. Allmän historia.
- C. Musik och musikhistoria.
- D. Konst och konsthistoria.
- E. Religion och religionshistoria.
- F. Teknik (sambandsmedel, arbete m. m.).
- G. Sport och idrott.
- H. Berömda män och kvinnor.
- I. Zoologi.
- J. Botanik.

- K. Etnografi.
L. Övriga (t. ex. Röda Korset o. d.).
M. Katalogsamlingar upplagda efter kulturella riktlinjer.

Utställarna indelas i följande 3 klasser:

1. Ungdom under 13 år.
2. Ungdom 13—18 år.
3. Seniorer.

Varje deltagare äger rätt att till utställningen insända högst 27 albumblad av vanlig storlek (ramarnas storlek är 71 x 101 cm och varje ram beräknas rymma 9 blad). Exponatet bör dessutom vara försett med en kort beskrivande text där också samlingens omfattning i dess helhet anges. Materialet skall vara utställningen tillhanda senast 15. juli 1951.

Det insända materialet bedömes av en jury bestående av herrar Strandell, Avelius och Schultz-Steinheil samt utställningens kommissarie O. Cronsjö, som bland de insända bladen äger rätt utvälja det antal som skall exponeras.

Till förtjänta utställare äger juryn rätt att utdela förtjänsttecken i silver för seniorklassen, i brons för den äldre ungdomsklassen samt diplom för yngre ungdomsklassen. Exponatet bör insändas till utställningens kommissarie under rekommendation eller assurans. Försändelse från utställningen sker på samma sätt, senast en månad efter utställningens avslutning. Under utställningstiden är exponatet försäkrat. För skador under försändelsen till och från utställningen ikläder sig utställningen intet ansvar.

Det insända materialet bör åtföljas av en uppgift om namn och adress, den klass utställaren tillhör (för de båda yngsta klasserna även ålder). Vidare uppgift om grupp (se föregående) och antalet blad. Även värdet bör angivas.

Utställningens adress är: Utställningen «Frimärket ger», Folket i Bild, Box 118, Stockholm 1.

På styrelsens vägnar
Ragnar Tomson.

Rettelse.

Min lille artikkel i siste nummer av Tidsskriftet om Norge nr. 53 IV inneholder dessverre noen kjedelige trykkfeil, av hvilke ihvertfall én direkte må forårsake misforståelser. Den setning som er feil må rettes til følgende: «Den primære klisjeen V 51 må være skiftet ut tidlig, antagelig sammen med naboklisjeene V 31 og V 51, som også opptre med sekundære klisjeer. (Linjen som er falt ut, er uthevet.) *Sig. Løkeberg.*

Norske poststempler etter 1845.

Igjen har O. F. K. utgitt et verk som vil bli en stor hjelp for de mange som samler på norske poststempler.

Herr Stian Sanness' verk av 1941 er medtatt som bokens 1ste del — og det er godt, da den såvidt jeg vet har vært utsolgt i flere år. 2nen del er blitt til ved verdifullt samarbeid og er av stor verdi, ikke alene ved de nye stempler som er behandlet: Brevhus — 3 og 4 rings Schweizerstempler m. m., men også ved å medta Prefilatelistiske stempler 1845—54. Dette er et større område enn de fleste av oss kjente til. Videre listen over kjente og ikke kjente stempler på Norge no. 1 og no. 4. — Videre er omtalen av stemplenes verdi en utmerket veiledning. Norges førstedagsstempler og luftpoststempler er kommet med her, idet de er uttatt fra den alminnelige katalog, hvilket er rett.

Vi må få lov å komplimentere utgiverne, O. F. K. og forfatteren, hr. Stian Sanness, «den utrettelige», og hans dyktige medarbeidere med dette store arbeid som viser en kjærlighet og kunnskap til emnet og en forståelse overfor sin klubb som er rosverdig. I årene som kommer får vi nok mere av hr. Sanness.

Idet boken anbefales på det beste rettes vår takk til utgiver og forfatter.

A. O.

Utmerkelse til tidsskriftet.

I Firenze i Italia ble det i tiden 27. mars til 2. april avholdt en frimerkeutstilling i anledning av 100-årsjubileet for de toscanske frimerker. På denne utstilling var der — for første gang etter krigen — også en egen avdeling for filatelistiske tidsskrifter. N. F. T. sendte også en del nummer og særtrykk til utstillingen og vi har nettopp mottatt meddelelse fra «Comitato Ordinatore delle Manifestazioni Celebrative del Centenario dei Primi Francobolli di Toscana» at tidsskriftet er blitt tildelt sølvplakett for sin deltagelse.

Det virkelige utbytte av frimerkesamlingen.

Av Ernest A. Kehr.

Redaktør av N. Y. Herald Tribune's frimerkespalte.

Spekulanten med et «investeringskompleks» vil kunne fortelle deg om den økonomiske fordel han har hatt av frimerkesamlingen sin. Den ensomme fyren ute på slettene i Kansas vil legge ut om alle de mange hyggelige timene han har tilbrakt sammen med merkene i sine album. Men for meg betyr filatelien mest ved det brorskapet denne hobbyen skaper.

Det er formuer å tjene på frimerker ved å kjøpe klokt og selge lurt. Det er utallige timer fulle av glede og avkobling i en samling. Og allikevel: hvis det ikke var for det vennskapet som en felles interesse kan utvikle, tror jeg knapt at det å samle frimerker ville ha fått en slik utbredelse.

Menn, kvinner og barn som lever under de mest forskjellige forhold, samler på disse fengslende, oppdragende papirlappene fra fjerne land, og de av oss som med begeistring — og også med «humoristisk sans» — driver med denne hobbyen, kommer på talefot med hverandre uten hensyn til forskjell i stilling, stand eller rase.

Hvis leseren vil tilgi at jeg kommer med mine personlige erfaringer, skal jeg prøve å påvise denne verdifulle siden av vår hobby.

Jeg er av ringe byrd og kan hverken gjøre krav på noen titel eller formue, to ting som svært ofte er helt nødvendige når en skal dyrke «fordelaktige» bekjentskaper. Og allikevel forbauser antallet av venner i alle verdenshjørner både mine bekjente og meg selv.

Ofte tenker jeg: «Hvis det ikke var for frimerkene, hvor mye mindre lykkelig ville jeg ikke være da, hvor begrenset ville ikke bekjentskapskretsen være!»

For mer enn ti år siden nevnte en framtrendende barytonsanger ved Metropolitan Opera sin interesse for frimerker for en felles venn, som i sin tur presenterte oss for hverandre — ikke som «Landets ledende baryton» og «en student fra Richmond Hill», men som en frimerkesamler for en annen. Det var ingen skranke mel-

lom oss. Vi pratet om britiske kolonier og franske provisorier, halverte bolivianere og portugisiske portomerker. — Tusener av musikk-elskere ville gitt mye for å bli hilst på — om ikke annet — av denne store kunstneren. Men som frimerkesamler har jeg nytt hans vennskap i mange år.

Presidenten i et av våre store amerikanske industriforetagender har flere sekretærer som har til oppgave å dirigere alle, unntatt de aller viktigste forretningsforbindelsene, utenom hans kontor. Men et kort fra en samlervenn, vil ikke bare gi øyeblikkelig adgang, men en lang og hyggelig samtale.

Ikke engang vår avdøde og avholdte president Franklin D. Roosevelt hadde det som regel for travelt til ikke å prate frimerker med en samlervenn uten hensyn til dennes politiske oppfatning, hans stilling eller mangel på sådan. Når jeg ved enkelte anledninger ble beæret med en invitasjon til Det hvite hus, fikk jeg adgang mens andre avtaler ble skjøvet til side, og Amerikas frimerkesamler nr. 1

snakket med meg om Palestinas lokalpost eller verdien av et nytt frimerkeutkast.

Men det er ikke bare vennskapet med de «store» som betyr noe i vår hobby. Det er «vennskap» alene. Det er den øyeblikkelige oppløsning av alle ellers ugjennomtrengelige hindre.

Gjennom frimerkene dyrker vi vennskap med en felles hobby som grunnlag. Vi spør ikke: «Er De katolikk?» eller «Er De frimurer?» — «Er De hvit, svart eller gul?» — «Er De Spanier, tysker eller greker?» — «Står De i Hvem er hvem, i Adelskalenderen, eller er De fra den andre kanten av byen?» Det er nok å si: «Jeg er frimerkesamler.» Med denne enkle setningen vil alle fordommer, religiøse uoverensstemmelser, skranker som sosial klasseforskjell og politiske oppfatninger setter, smelte bort og ikke lenger være til hinder for forståelse.

Så viktig dette er! Tenk om verden var mer frimerkebevisst og vi kunne styrke rekkene i det filatelistiske brorskap! Hvordan kunne så nasjonene gå til krig? Hvordan kunne da en nasjon se ned på en annen på grunn av dumme fordommer?

Kanskje er det en idealistisk drøm dette — tanken om en stor, lykkelig familie av frimerkesamlere. Men det er et faktum: Jeg har tilgode å møte en borger fra ett land som ikke respekterer en samlervenn fra et annet, skjønt hans personlige tanker er i opposisjon til resten av det landet.

Kanskje hater tyskerne franskmennene, men mon det finnes en tysk samler som ikke beundrer franskmenn som Champion, Burrus og Gilbert? Og det samme kan også gjelde for innbyggerne i andre land som er tradisjonelle motstandere.

Min interesse for filatelien har skaffet meg min inntekt. Samlingen har gitt meg gleder, et stort fond av opplysning og mange timers beskjeftigelse. Men dessuten har den skaffet meg en hærs-kare av venner som jeg kan korrespondere med og som jeg kan gi et hjertelig håndtrykk når jeg møter dem i fjerne byer eller på kongresser og møter. Det har — i det minste for meg — gjort interessen for samling av frimerker til en verdifull beskjeftigelse. Med full oppriktighet kan jeg anbefale den på det varmeste.

Ross Smith frimerket.

Oversatt fra The Australian Stamp Monthly.

Ross Smith «frimerket» er velkjent for alle samlere fra Det britiske samvelde, og skjønt en finner det katalogisert i mange kataloger, er det ikke anerkjent av Gibbons. Den følgende artikkel forteller om bakgrunnen for frimerket og forsøker å bestemme dets plass som samlerojekt. — Det er vel 31 år siden brødrene Smith nådde Darwin.

Flygingen gjorde betraktelige framskritt i løpet av verdenskrigen 1914—18, og man forsto snart at flyet var bestemt til å spille en viktig rolle i samferdselen i framtiden.

Den daværende regjering i Australia var ikke sen om å oppdage hvilken betydning et raskt samkvem med England og andre land i Imperiet ville ha, og satte opp en premie på 10 000 pund til den eller de flygere som kunne greie å fly fra England til Australia på 30 dager.

Andre betingelser bestemte at hele mannskapet skulle være australiere, og at flygingen skulle være avsluttet innen midnatt den 31. des. 1920.

Regjeringens tilbud var en spore ikke

bare for flygere, men også for flyfabrikene, og det britiske firma Vickers Ltd. henvendte seg til kaptein Ross Smith, en australsk flyger som både under og like etter krigen hadde utført flere langdistanseflyginger. Han hadde dessuten allerede undersøkt mulighetene for en flyging til Australia og var kommet så langt at han hadde sett seg ut landingsplasser på forskjellige steder i Asia.

Vickers Ltd. valgte sin standardmaskin, maken til den som ble fløyet av Alcock og Brown over Atlanterhavet, men utstyrte den med to Rolls-Royce motorer på 360 hk.

Kaptein Ross Smith aksepterte tilbudet fra Vickers-selskapet og valgte broren, løytnant Keith Smith, til navigator og annen-flyger, og sersjantene Shiers og Bennet til mekanikere.

De lettet fra Hounslow i England i Vickers Vimy-flyet den 12. november 1919, og skjønt forholdene til sine tider var vanskelige, hadde de ingen uhell før de nådde Australia.

Den siste strekningen til Darwin — en fem-timers flygning over Arafurahavet, var hasardiøs, men de landet likevel uskadt i Darwin om ettermiddagen den 10. desember 1919, 27 dager 20 timer etter starten fra Hounslow. De tilkom således premien. Senere ble Ross og Keith Smith adlet, og de to sersjanter ble dekorert med A. F. M.

Dessverre levde Sir Ross Smith og Bennett — nå løytnant — ikke lenge nok til å se luftruten England—Australia i regulær drift. Begge ble drept under en prøveflyging i England i april 1922.

Turen sørover ble fortsatt etter et kort opphold i Darwin, men ved Charleville i Queensland hadde de et større havari og det ble besluttet å fortsette videre med tog. Imidlertid utførte jernbaneverkstedet i Ipswich en bemerkelsesverdig reparasjon og endelig var de i stand til å gjenoppta flygeruten og nådde Melbourne — hvor regjeringen dengang holdt til — den 26. februar 1920. De fikk en overstrømmende mottagelse.

Da Ross og Keith Smith forlot England, hadde de med et antall private brev. Andre ble stukket til flygerne under turen. Ved ankomsten til Melbourne ble de fleste av brevene, omkring 320 i tallet, tatt hånd om av premierministerens departement. Her hadde man laget en etikett eller vig-

nett til minne om flygingen. I departementet ble den klebet på alle brevene.

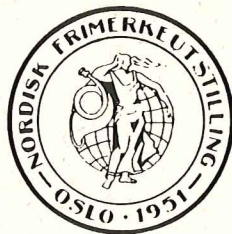
Som en vil se av illustrasjonen finner en på oblaten kart av England og Australia, en passende tekst til minne om begivenheten, et bilde av flyet og datoene «12. Nov. — 10. Dec., 1919.» Den er trykt i Australias Seddel- og Frimerke-trykkeri etter et utkast av løytnant Courtney-Benson. Fargen er blå, papiret det samme vannmerkede (krone over A) som ble brukt til frimerkene på den tiden, perforeringen 11. Hvert oblat ble trykt i et miniatyrark.

Men tiltross for denne offisielle bakgrunn ble ikke oblaten et frimerke: den bærer ikke noe verdi-siffer og var ikke autorisert av generalpostmesterens departement.

Etter å være klebet på brevene ble de avstemplet med et ovalt stempel i svart med inskripsjonen «Første luftpost England—Australia. Ankomst 26. feb. 1920». Deretter ble brevene lagt i konvolutter for offentlig post fra Premierministerens departement, Melbourne, og sendt til adressatene.

Omstendighetene ved utgivelsen og bruken av Ross Smith-frimerket, som det vanligvis kalles, er slike at det ikke kan betraktes som noe mer enn offisielt brukt minneoblat. Saken har vært diskutert i filatelistkretser i mange år, og av denne grunn er den å finne i noen kataloger, men ikke i andre.

Tross all uenighet er den imidlertid meget sjelden både ubrukt og på brev. Det er alltid etterspørsel etter den, og de få eksemplarene som fra tid til annen kommer på markedet, blir solgt til priser som ligger mellom 50 og 120 pund.

Utstillingskomiteen ber oss om å meddele at den minneblokk som skal utgis til utstillingen, vil bli påtrykt utstillingens spesialstempel, og forhåndsbestillinger på blokken vil derfor ikke bli effektivert før etter De-No-Fil's åpning.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

ALBANIA:

Flypostserie på 6 verdier med vy over byer og landskap, 10 års befrielse med portretter av albanske folkehelter (5 verdier), 7 år siden kongressen i Permet (4 verdier), og en ny serie til Barnas Dag den 1. juni (4 verdier).

BELGIA:

Her ventes en ny kurserende serie med en heraldisk løvetegning. Første verdi, 20 c., er allerede kommet.

UNESCO's arbeid hedres med en serie i verdiene 80 + 20 c., 2,50 + 50 c. og 4 + 2 fr.

BULGARIA:

Den russiske fysiker Popov hedres med 2 merker til henholdsvis 4 og 20 l.

Motstandsbevegelsens helter minnes med en serie på 7 verdier.

DANMARK:

100-årsdagen for fysikeren H. C. Ørstedes død — 50 øre blå.

Det danske frimerkes 100-årsjubileum — 15 øre fiolett og 25 øre rød. Begge merker avbilder en kulepostvogn som dengang bruktes til postbefordring.

Den internasjonale frimerkeutstilling i København 24/3—3/4 utga en blokk uten frankaturkraft, avstemplet med stumt ringstempel. Blokken gjengir de 2 første danske frimerker.

ENGLAND:

Her får vi fargeforandringer for å bringe landets frimerker i overensstemmelse med Verdenspostforeningens bestemmelser — $\frac{1}{2}$ d oransje, 1 d blå, $1\frac{1}{2}$ d grønn, 2 d brun og $2\frac{1}{2}$ d rød.

Disse merker ble sendt ut 3/5 sammen med 2 merker i verdiene $2\frac{1}{2}$ d rød og 4 d blå til Festival of Britain. De høyere verdier, 2/6, 5/—, 10/— og £1 ventes med nytt motiv.

FINNLAND:

De forsinkede Røde Kors merker ble endelig sendt ut den 17/3 i verdiene 7 + 2, 12 + 3 og 20 + 5 mk. Motivene er hentet fra den finske blodgiverorganisasjons virke og viser henholdsvis et finsk sykehus, en blodgiver og en sykepleierske samt den finske blodgiverorganisasjons merke. Opplag av laveste verdi er 600 000, de øvrige 500 000 stk.

Byen Kajana feirer 300 års jubileum i år, og

denne begivenhet vil bli minnet med ett merke som bl. a. viser Kajanas slottsruin.

FRANKRIKE:

Fontainebleau slott — 12 fr. brun.

Frimerkets dag — 12 + 3 fr. Merket viser det indre av en jernbane-postkupé, hvor postfolkene er i travel virksomhet.

Jules Ferry (1832—93), en av de mest kjente franske statsmenn etter den tysk-franske krig — 15 fr.

Tekstilpropaganda — 20 fr.

Den 28. april utkom et 15 frc. merke svart-brunt med portrett av Jean-Baptiste de la Salle (1651—1719), grunnleggeren av de religiøse institusjoners gratisundervisning.

HELLAS:

En ny serie vil bli viet 1900 års minnet om apostelen Paulus' landstigning og virksomhet i Grekenland.

ISLAND:

Den 13. mai utkom to frimerker, 2 og 3 kr. (opplag resp. 500 000 og 400 000), til minne om at det den dag var 175 år siden posttjenesten ble opprettet på Island.

ITALIA:

Det toskanske merket 100 år — 20 og 55 l., med avbildning bl. a. av den kjente toskanske løvesilhuet.

33. internasjonale automobilutstilling i Torino — 20 l.

Den 26. april utkom et 20 lire frimerke, fiolett, i anledning av den 10de internasjonale tekstil- og moteutstilling.

Den 5. mai utkom et 20 lire frimerke, lys grønn, til minne om 500-årsdagen for Cristoforo Columbo's fødsel.

LIECHTENSTEIN:

Ny kurserende serie fra 5 rp. til 1 fr. med motiver fra folkelivet.

NEDERLAND:

Nytt portomerke — 85 c. lyseblått.

Det kurserende 12 c. merke teglstensrød kommer nå i en lysere nyanse.

Til bruk for den internasjonale domstol i Haag sendes ut en serie som på de 2 laveste verdier, 2 og 4 c., viser Fredspalasset i Haag, mens de

øvrigte verdier, 10, 12, 20 og 25 c. samt 1 fl. gjen- gir dronning Juliane i venstreprofil.

Den 15. mai utkom de nye «sommer» frimer- ker. Denne gang er det de hollandske slott som gir motivene: 2 + 2 ct. fiolett — slottet Hillen- raad ved Swalmen. 18de årh. 5 + 3 ct. rød — Slottet «Bergh» ved Heerenberg. 16de årh. 10 + 5 ct. grønn — slottet Rechteren ved Dalfsen. 14de årh. 20 + 5 ct. blå — slottet Moermond ved Ren- nesse. 16de årh. 6 + 4 ct. mørk brun — slottet Hernen ved Bergharen. 15de—16de årh.

POLEN:

Her kan noteres en rekke nye merker — 15 zl. gråblå, pres. Bierut, 2. internasjonale fredskon- gress i Warschau (40 og 45 gr.), 100-årsdagen for Josef Bems død (45 gr.), Warschaus gjenopp- bygging (15 zl.) og 6-årsdagen for den nasjonale befrielseskomité (45 gr.).

Til minne om 80-årsjubileet for Pariserkom- munen er utgitt et merke, 45 gr. grønn, med por- trett av Jaroslaw Dabrowski og en scene fra barrikadekampene.

PORTUGAL:

100 års minnet for dikteren Guerra Junqueiros — 0.50 og 1 esc.

Den 3. internasjonale fiskerkongress — 0.50 og 1 esc.

ROMANIA:

De 9. internasjonale universitets vintersports- leker — 4, 5, 11, 20 og 31 l. med avbildning av slalåm- og skøyteløper, hopper, ishockeyspiller og bobsleighkjører.

Industri- og landbruksutstilling — 11 og 31 l. tagget og utagget.

SAN MARINO:

60 og 80 l. ekspressmerker — samme type som før.

Røde Kors-merker med landskapsmotiver — 25, 75 og 100 l.

Et sterkt forsinket U.P.U.-merke — 300 l.

SOVJETSAMVELDET:

Her foreligger en rekke minneserier — Arme- nia (med bl. a. Ararats berg), Grusia, Kasakstan, bolsjevikavisen «Iskra»s 50-årsjubileum, venn- skapet med Albania, dekabristoppørret 25/12 1825 og Bulgarias befrielse.

Den 17. mars ble utgitt 2 merker — 40 kop. og 1 rbl. til minne om 25-årsdagen for forfatte- ren D. A. Furmanovs død.

Den 26. mars ble utgitt 2 merker — 40 kop. og 1 rbl. med Stockholmsappellens tekst.

SPANIA:

General Francos besøk på Kanariøyene har gitt foranledning til 3 provisorier — 10/5 c., 10/1 P. og 10/35 P.

SVEITS:

Den 1. juni utkommer de nye sveitsiske Bun- desfeiermerker i følgende verdier: 5 + 5 rp. grå/ rød — til minne om at Zurich i 1351 gikk inn i den helvetiske konfederasjon. 10 + 10 rp. grønn/ grå/rød — polka fra Valais. 20 + 10 rp. brun/ grå/rød — fanesvinging. 30 + 10 rp. fiolett/grå/ rød — hornuss. 40 + 10 rp. blå/grå/rød — alpe- hornbleser.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Propaganda for tungindustrien — 1.50, 3 og 4 kr.

Den internasjonale kvinnetidag — 1.50, 3 og 5 kr.

Den 2. april ble utgitt en nye serie flypost- merker med bilder fra de tsjekkiske bad: 6 kcs. grønn — Karlovy Vary. 10 kcs. rødfiolett — Piestany. 15 kcs. blå — Marianske Lazne. 20 kcs. brunsvart — Sliac.

Den 5. mai utkom en serie på 3 verdier med bilder av forskjellige rekreasjonshjem for arbei- dere: 1.50 kcs. grønn — rekreasjonshjem i Tatra- fjellene. 2 kcs. brun — rekreasjonshjem i Besky- dyfjellene. 3 kcs. rød — rekreasjonshjem i Krko- nosefjellene.

Den 16. mai utkom en serie på 4 verdier — 1, 1.50, 2 og 3 kcs. — med portretter av kompo- nistene Smetana og Dvorak.

Den 17. mai utkom en serie på 4 verdier — 2, 3, 5 og 8 kcs. — i anledning av det tsjekkiske kommunistpartis 30-årsjubileum.

TYSKLAND, forbundsrepublikken:

Ny serie i posthorntype — foreløpig utkommet 4, 10 og 20 pf.

TYSKLAND, demokratiske republikk:

Til president Piecks 75 års dag — 5 mk. mørkeblå.

Det 2. tyske vintersportsmesterskap — 12 og 24 pf. med 2-manns bobb og skihopper som motiver.

Leipzig vårmesse 1951 — 24 og 50 pf. med de to store MM som hovedmotiv.

UNGARN:

Partikongress — 10, 30 og 60 f., 1 ft.

Propaganda for kvegholdet — 4 alminnelige og 4 flypostmerker med flotte dyremotiver.

ØSTERRIKE:

Minnemerke om avdøde forbundspresident dr. Karl Renner — 1 sch. svart.

Gjenreisningspropaganda — 40 + 10, 60 + 15, 1 + 25 og 1.70 + 40 med gruvearbeider, murer, brubygger og telefonarbeider som hovedmotiver.

Valsekomponisten Joseph Lanner — 60 gr. til 150-årsdagen for hans død.

For Håndboken 1855-1955.

21 mm utgaver frimerker i 100 og 200 typer.

N.K. 1951.

(Det små siffer i ovalbåndet.)

Nr. 35	1878	5 øre	100 typer.	
Nr. 36	1882	10 øre	200 typer.	
(Nr. 37 I	1882	10 øre	200 typer.)	
(Nr. 37 II	1882	10 øre	200 typer.)	
Nr. 38.	1882/83	10 øre	200 typer.	
Nr. 39.	1882/83	20 øre	100 typer.	
(Nr. 40 I a	1882/83	20 øre	100 typer)	samt ekstratyper.
(Nr. 40 I b	1882/83	20 øre	100 typer)	samt ekstratyper.
Nr. 40 II a	1882/83	20 øre	100 typer.	
(Nr. 40 II b	1882/83	20 øre	100 typer.)	

Frimerkenr. 35, 36, 38, 39 og 40 II, disse merkenr. med 100—200 TYPES bør finnes avbildet i Håndboken, med alle typene.

Når man nå for øyeblikket vil finne ut om man har eller ikke har én bestemt type, så må man gå igjennom og sammenlikne alle de typer man har fra før, med det ene eksemplar som man vil bestemme. Dette er tungvint og tar mye tid; jeg skal her ta opp igjen det jeg har omtalt før i N.F.T. nr. 11/12 1943, side 155.

Typene i samme frimerkenr. bør grupperes slik at det er lett å finne ut av typene, uten å gå igjennom alle 100/200 typer hver gang man vil bestemme én type.

A. For å lette denne bestemmelse bør man gruppere de respektive 100/200 typer i 4 hovedgrupper à 3 avdelinger à 2 grupper:

1. hovedgruppe: 1—2, 3—4, 5—6. Punkt på linje tett ved M.
2. hovedgruppe: 7—8, 9—10, 11—12. Punkt på linje langt fra M.
3. hovedgruppe: 13—14, 15—16, 17—18. Punkt over linje tett ved M.
4. hovedgruppe: 19—20, 21—22, 23—24. Punkt over linje langt fra M.

«Små tall» er: mindre enn M og Ø.

«Middels tall»: like store som M og Ø.

«Store tall»: større enn M og Ø.

Man tar bare hensyn til det små «2»-tall i «20», ikke «0»-tallet, i de 3 grupper: «Små tall», «Middels tall», «Store tall».

Punkt tett ved M. på linje: punktet står en eller to punktdiameter fra M.
 Punkt tett ved M. over linje: punktet står en eller to punktdiameter fra M.
 Punkt langt fra M. på linje: punktet står flere punktdiameter fra M.
 Punkt langt fra M. over linje: punktet står flere punktdiameter fra M.

		«Små tall»		«Middels tall»		«Store tall»	
		Enkle tall	Doble tall	Enkle tall	Doble tall	Enkle tall	Doble tall
1	M.	1	2	3	4	5	6
2	M.	7	8	9	10	11	12
3	M.	13	14	15	16	17	18
4	M.	19	20	21	22	23	24

B. Man kan selvfølgelig også sortere etter: «Små tall», «Middels tall», «Store tall» i 4 avdelinger à 2 grupper, dette er kanskje lettere.

I «10»-tallene tar man helst hensyn til «0»-tallet i forhold til «Ø» i «ØRE», «Små tall», «Middels tall», «Store tall», og innen hver av disse delt i grupper: enkle tall og doble tall, av «0».

Så kan man føye til frimerker uten punkt:

25	26	27	28	29	30
----	----	----	----	----	----

hvis der forekommer frimerker i disse grupper, og vel å merke hvis typen ikke fins i gruppene 1—24.

Vi har f. eks. ett frimerke av nr. 40 II a som har punktet tett ved M og på linje, «2»-tallet er enkelt og like stort med M, altså hører frimerket til gruppe 3; denne gruppes typer ses igjennom, og man får så rede på om typen er der eller om det er en ny type. Man slipper her å gå alle «100» typer igjennom.

I frimerkenr. 40 II er der jo 100 typer i arket, men man vet ikke hvor mange reserveklisjéer der er, disse kan jo forekomme som frimerketype.

Gruppenr.
F. eks. platingsnr.
eller arktyper.

3.					
	1	2	3	4	5
	12	3	24	70	56
	3	51	6	20	49

Herrene arkitekt Einar Osc. Schou og agent C. M. Henriksen burde ordne denne oppgave, de har jo begge arbeidet med disse frimerkenr. og de har god rede på området.

Vel, enkelte vil nok si at det blir gjerne for mye system dette her, men har andre noe annet å foreslå, vennligst kom fram med det. Vi ønsker alle, tror jeg, en god Håndbok, og denne må romme alt om norske frimerker, og være slik utformet at den kan benyttes både av den alminnelige frimerkesamler og av spesialister.

Henrik Opheim.

Omkring oppgraveringen av originalstampelet i 1882 og 1893.

Av O. Th. Urdahl.

For alle som interesserer seg for studiet av vingetegningene i antikvamerkene 1893—1909, vil spørsmålet om originalstampelets utseende være aktuelt. Kjennskapet til originalstampelets utseende vil ha betydning når en skal avgjøre om et merke er oppgravert eller ikke, om det er en felning etter originalstampelet, eller etter en oppgravert 2nen original (moderklisjé) osv.

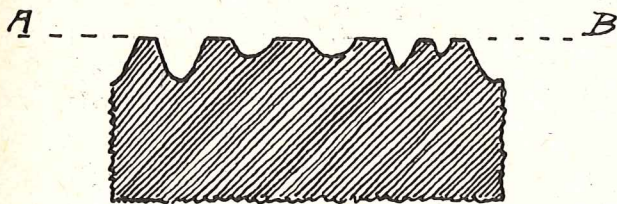
Da originalstampelet er blitt oppgravert hele tre ganger, siste gang i 1909 endog «omgravert», er en henvist til studiet av frimerkene for å bringe på det rene hvor langt oppgraveringen skjedde i 1882 og i 1893.

På grunn av framstillingsmåten av klisjeene, ofte gjennom gjentatte felninger, har de enkelte merker mange ganger fått et utseende, særlig hva vingetegningene angår, som skiller dem meget fra originalstampelet. Det er også andre faktorer som her spiller inn, f. eks. materialet hvori avtrykkene av originalstampelet ble tatt, forskjellige forhold under framstillingen av galvanoene osv. Hertil kommer så trykkfargen, som ikke alltid har hatt den heldigste sammensetning eller den rette konsistens, og endelig papiret som ofte har hatt en mindre jevn overflate enn ønskelig kunne være. Ja, endog oppretningen i maskinen kan ha innflytelse.

En kan derfor gå ut fra at neppe noe merke gir fullt ut hva det bor i originalstampelet.

For noenlunde å få rede på hvordan originalstampelet så ut, må en derfor søke til de merker som har det «klarest» trykk.

Oppgravingene av originalstampelet har sannsynlig foregått i to tempi. Først en avslipning. Ved denne vil de hvite flekker innsnevres, mens trykkflatene mellom dem blir utvidet. Hvite linjer blir smaler og ofte kortere. Gravingene i originalstampelet måtte nemlig ha en V- eller tilnærmet U-form med skrå vegger for at det kunne la seg gjøre å ta avtrykk i en plastisk masse. Alle gravinger var heller ikke like dype. Jeg vedføyer her en tegning av et tenkt snitt gjennom ving 3 ved A-B. Sammenlign fig. 1.

En vil av dette kunne se at enkelte gravinger helt kunne forsvinne ved avslipningen, mens andre bare ble innsnevret.

Etter avslipningen kommer så selve gravingen. Denne kan enten skje gjennom en «oppfriskning» av de tidligere gravinger eller en graving på helt nye steder. I siste tilfelle framkommer hvite felter på steder hvor de ikke tidligere har vært.

En får et ganske godt inntrykk av hvor langt oppgravingen av originalstampelet skjedde i 1882 ved å sammenlikne merke nr. 31 (60 øre skravert posthorn, se fig. 1) og de to merker av 20 mm, nemlig nr. 52 plate II b (5 øre blågrønn) og nr. 53 plate V (10 øre. Se fig. 2, hvor de fire øvre vinger er tatt fra 5 øre blågrønn, og de fire nedre fra 10-øren.).

En vil straks være klar over at avslipningen i tilfelle har vært meget lett. Den har særlig gått ut over de meget grunne gravinger i vingspissfjærene. Noen hvite felter er blitt en smule innsnevret, særlig i ving 4.

Sammenlikner en så posthornbøylen under kronen på merke nr. 31 (Se fig. 4)

og på merke nr. 52 plate II b. (Se fig. 5.) kommer en til samme resultat.

En må her være merksam på at avtrykkene av originalstampelet til nr. 31 ble tatt i bly, mens de til nr. 52 plate II ble tatt i en plate av voks-asfalt, som etterpå ble penslet over med grafitt. Det kan derfor tenkes at det endrede avtrykksmateriale gjør at en får inntrykk av at avslipningen var større enn den var i virkeligheten. Overpenslingen med grafitt kan således tenkes å ha fylt en del mindre graveringspunkter.

En kommer altså til den slutning at oppgravingen av stålstampelet i 1882 praktisk talt bare har vært oppgraving av posthornet. At vingetegningene ofte synes langt anderledes enn i utgavene med skravert posthorn, skyldes antagelig utelukkende klisjeframstillingen og ikke originalstampelet.

Når det gjelder oppgraving av originalstampelet i 1893, ligger vanskeligheten først og fremst i å avgjøre hvilket merke en skal velge til sammenlikningsgrunnlag. Jeg tenker her utelukkende på oppgravingen for så vidt den gjelder vingene, da den øvrige oppgraving jo er meget tydelig og vel kjent.

En ser straks at vingetegningene i nr. 56 og 57 skiller seg helt ut. Det samme gjelder nr. 60 og 62. Ikke alene skiller de seg betydelig fra vingetegningene i tidligere merker, men også innbyrdes. Der til kommer at de også er helt forskjellig fra de senere merker fra Knudsens trykkeri. Derimot vil en finne at vingetegningene i nr. 58, nr. 61 plate I og nr. 63 plate I viser meget stor overensstemmelse, ikke bare innbyrdes, men også med tidligere merker. Å finne «gode» eksemplarer som egner seg for undersøkelser, er imidlertid vanskelig på grunn av den anvendte trykkfarge som har gitt merkene et «grøtet» utseende. Ved å gjennomgå et forholdsvis stort materiale vil en imidlertid kunne finne noen eksemplarer som har et noenlunde «klart» trykk.

Fig. 3 viser vingetegningene i nr. 58. På grunn av det «grøtete» trykk har jeg måttet ha en rekke eksemplarer for meg ved avtegningen idet et merke har hatt en ving eller en del av en ving som var tydelig, et annet merke har hatt en annen del o. s. v. Jeg tror dog at tegningene er så riktige som det er mulig å få dem.

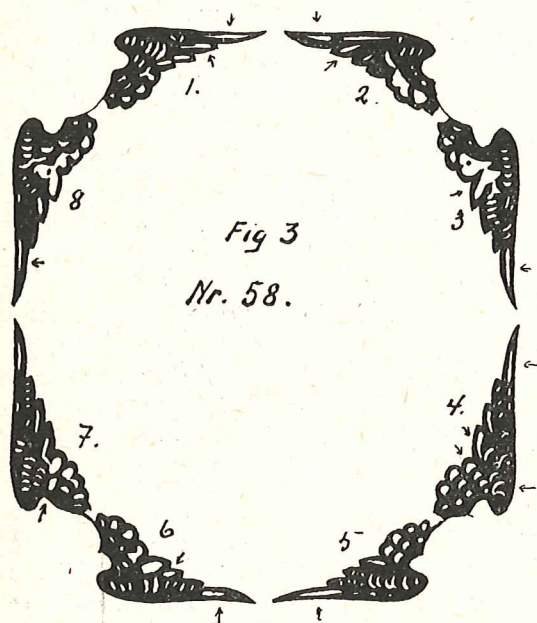
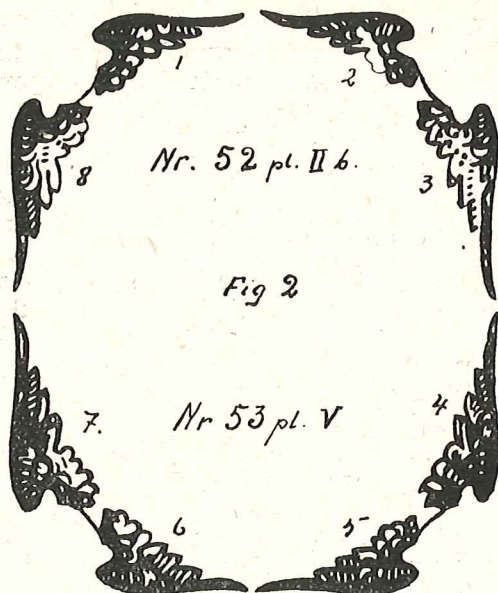
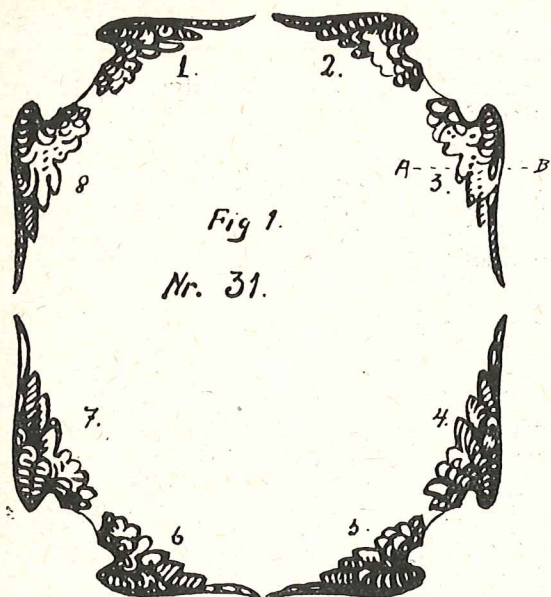

Fig 4.
Nr. 31.

Fig 5
Nr. 52 pl. II

Sammenlikner en så fig. 3 med fig. 2, kommer en til følgende slutning: Det er først foretatt en forholdsvis sterk avslipping av originalstemplett. Deretter er det foretatt en meget forsiktig oppgraving eller opprensning. Enkelte steder f. eks. ved vingespissene og noen få andre steder er det foretatt en «nygraving». Se pilespissene. Noen av disse «nygravinger»

er» er antagelig skjedd på 2nen original. Dette er mulig tilfellet med vingespissene, som i nr. 67 og i 77 plate I ekstratypen viser mer likhet med skravert posthorn enn nr. 58. Verd er å legge merke til at fjær nr. 2 fra vingespissene bare er oppgravert for ving 1 og ving 2's vedkommende, mens de øvrige 6 vinger har beholdt de små punkter i fjær 2. Det

er dette som er det karakteristiske for nr. 58, for nr. 61 plate I, for nr. 63 plate I og for nr. 77 plate I ekstratypen. Det var også det som ledet til at en straks kunne bestemme nr. 77 plate I ekstratypen da den ble funnet. På merkene nr. 58, nr. 61 plate I og 63 plate I er disse små streker eller punkter på fjær 2 som regel dekket av farge, mens de på 77 plate I ekstratypen er meget tydelige. Dette kjennetegn på ekstratypen er ikke omtalt i Norgeskatalogen og heller ikke for nr. 61 plate I og nr. 63 plate I, og det er dog det sikreste og beste av alle kjennetegnene.

Jeg tror at en med noenlunde sikkerhet kan slå fast at ved oppgraveringen av originalstampelet i 1882 fikk vingene det utseende som angis på fig. 2, og ved oppgraveringen i 1893 noenlunde det som angis på fig. 3.

Toskanas frimerker 100 år.

Toskana var et gammelt og i lang tid et selvstendig eller uavhengig land i midt-Italia — med Modena i nord, havet i vest, i syd og i øst støtte det opp til Kirkestaten. Øya Elba hørte til Toscana, som selv er oppdelt i flere provinser. Hovedstaden er Florence. Landet hadde i 1859 1 800 000 innbyggere. Toscana, renessansens vugge, vekslet ofte mellom despoti og demokrati, hvor det oftest var personlige grunner som forårsaket skifte og spetakkel.

Toskana ratifiserte den 5. desember 1850 den italiensk-østerrikske postoverenskomst, som ble satt i kraft den 1. april 1851. Den dag ble landets første frimerker utsendt etter å ha vært bekjentgjort av generalsekretæren i postverket i en offentlig skrivelse, datert Florence den 10. mars 1851. I meddelelsens § 25 beskrives frimerkets utseende slik:

«Toskanas frimerke er et rektangel, 23 mm $\times$ 29 mm, som viser bildet av «Marzocco» med storhertugkronen, — nedenfor gis verdi og tekst med ordene «Franco bollo postale Toscana».

Ordet «Marzocco» henviser til løven, og J. B. Moens har i sin behandling av Toskanas frimerker en lengre heraldisk-historisk utredning om hvorfor Toskanas løve kalles «Marzocco». Den kjente billedhogger Donatello (14. århundre) hogg

denne løve, som er plasert på palassets hovedtrapp.

Den 1. april 1851 ble følgende verdier utsendt:

- 1 soldi sitrongult på blått papir.
- 2 soldi oransjegult på blått papir.
- 2 crazia blå i nyanser på grått papir.
- 4 crazia grønn i nyanser på blått og grått papir.
- 6 crazia blått i nyanser på blått og grått papir.

Det viste seg straks at flere verdier var ønskelig, og den 1. juli samme år utsendtes 1 og 9 crazia, og i 1852 kom 1 quattrino svart og 60 crazia brunrød.

Frimerkene var gravert og elektrotypet i Florence av hr. Allesandri og typografert ved statstrykkeriet der.

Arket har 240 — 15 $\times$ 16 frimerker. Utagget. Papiret var blått, blågrått og grått. Det var vannmerket med 4 rader storhertugkrone, 3 i hver rad.

Toskana er ikke så rik på forfalskninger som Sardinia, derfor er prisene høyere. Toscana har flere rariteter — den største er «3 lire» av 1860, hvorav forfalskninger er alminnelige.

Samlere av Toscana gratuleres med jubileet.

A. O.

Utstillinger.

De internasjonale utstillinger følger slag i slag. I år finner to stykker sted — langt fra våre breddegrader. Den ene — HAPEX — i Honolulu fra 27. til 30. juni, den andre — CAPEX — i Toronto fra 21. til 27. september. Representant for CAPEX i Norge er kunsthandler Arnstein Berntsen, til hvem eventuelle utstillere kan henvende seg for nærmere opplysninger.

I 1952 blir der ikke mindre enn 3 internasjonale utstillinger — alle i Europa: REINATEX i Monaco fra 26. april til 4. mai, CENTILUX i Luxemburg fra 24. mai til 4. juni, og endelig ITEP i Utrecht fra 28. juni til 6. juli. Den luxemburgske og nederlandske utstilling holdes i anledning av 100 års jubileene for de respektive lands frimerker. På utstillingen i Monaco vil der bli utdelt en filateliens «Oscar» til en verdi av 1 million franc.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 1, 1951.)

- III. «VERDENSPPOSTFORENINGEN» med
smale bokstaver. «Côté réservé etc.» ut for
fjerde adresselinje. Merkeklisjéer i pl. V,
VI og spesiell klisjé. Karmin, 15/6—91
(5 095) 6.00 3.00

1890/93. Som foregående utgave, men «Brevkort» i ett ord.

- Nr. 40. 3 øre gul til oransjegul, 1 spesiell merkeklisjé,
1/5—93 (515 000) 1.00 0.20

- Nr. 41. 5 øre gressgrønn, juli—91 (3 591 200).
I. Parentes 55 $\frac{1}{4}$ mm. lang. Merkeklisjéer i
pl. III, samt spesielle klisjéer, juli—91
(2 051 000) 3.00 0.05
II. Parentes 56 $\frac{1}{4}$ mm. lang. 1 spesiell mer-
keklisjé, mars/april—93 (1 540 200) 6.00 0.05

- Nr. 42. 3 + 3 øre oransje, merkeklisjéer i pl. III,
31/1—90 (40 800) 1.50 0.75

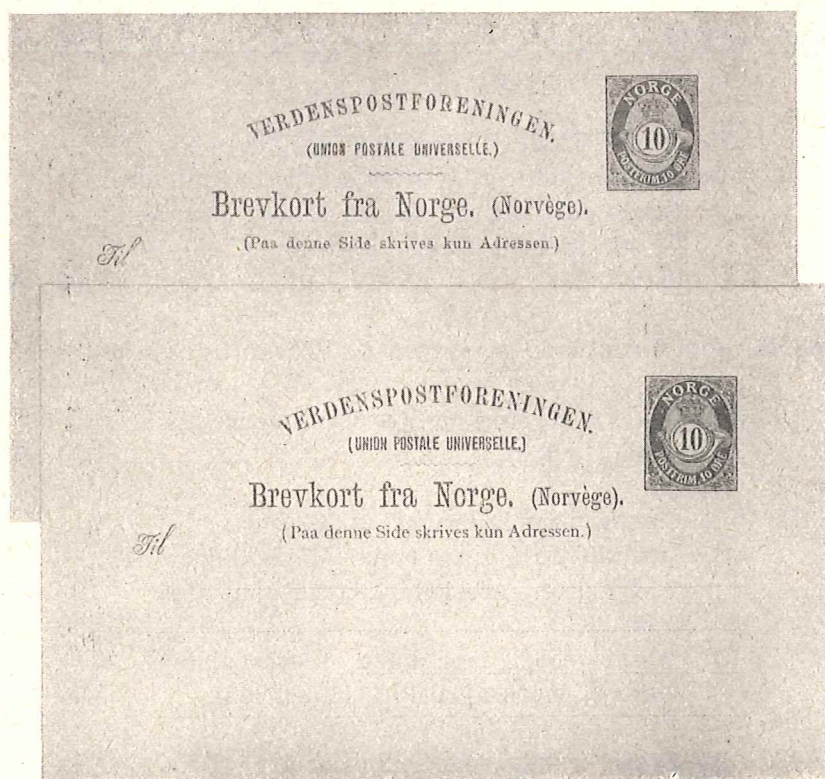
- Nr. 43. 5 + 5 øre gressgrønn, 2/3—91 (102 300).
I. Parentes under 56 mm. i lengde. Merke-
klisjéer i pl. III, 2/3—91 (51 650) 2.00 0.20
II. Parentes over 56 mm. i lengde. 1 spesiell
merkeklisjé, juni—93 (50 650) 4.00 0.10

1894/95. Som foregående utgave. «Til» 9—10 $\frac{1}{4}$ mm. over første
adresselinje. 10 øres kortene med runde parenteser om «Union
Postale Universelle».

*Merkeklisjéer fremstillet fra originalstemplet omgravert av mynt-
gravør Throndsen. Innskrifter i antikva. Centraltrykkeriets små
verdisifre.*

- Nr. 44. 3 øre oransje, februar—95 (519 900) 3.00 0.15

- Nr. 45. 5 øre grønn, 20/3—94 (4 142 300).
I. Punkt etter «Brevkort» ca. 1 $\frac{1}{2}$ mm. Pa-
rentes ca. 56 mm. lang og ca. 9 mm. fra
merkets venstre kant, 20/3—94 (2 073 600) 8.00 0.05
II. Punkt etter «Brevkort» ca. 1 mm. Paren-
tes 55 $\frac{1}{4}$ mm. lang og ca. 8 mm. fra
merkets venstre kant, februar/mars—95
(2 068 700) 10.00 0.05

Nr. 46 og 51.

Nr. 46.	10 øre karmin, 12/3—94 (481 000)	2.00	1.00
Nr. 47.	5 + 5 øre grønn, 10/7—94 (50 850)	2.00	0.50
Nr. 48.	10 + 10 øre karmin, 10/7—94 (10 094)	3.00	1.50

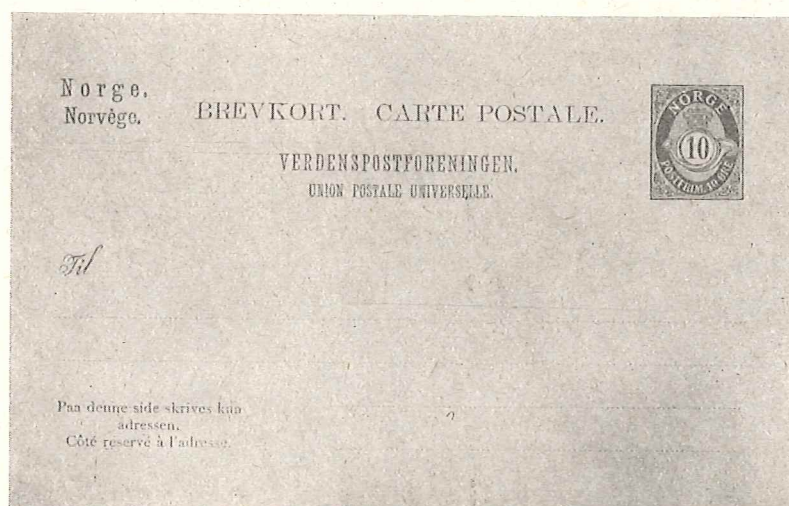
1896/1937 Chr. H. Knudsen.

Boktrykk, 21 enkelte eller 8 dobbelte kort på arket til 1930, da formatet endres og det trykkes 16 enkelte eller 8 dobbelte kort på arket. Dobbelkortene trykkes på første og tredje side. Kartong hvit til tonet av vekslende kvalitet og uten vannmerke til 1936. Format ca. 140 × 90 mm., etter 1930 ca. 148 × 105 mm.

Merkekisjéer fremstillet av myntgravør Throndsen fra det oppgraverte originalstempel med Knudsens typer av det lille verdisiffer.

1896/01. Som Centraltrykkeriets siste utgave. «Side» og «Adressen» begynner med store bokstaver. «Til» 7–8½ mm. over første adresse-linje. Typene i parenteser større enn Centraltrykkeriets. 10 øres kortene med vinkelbøyete parenteser om «Union Postale Universelle».

Nr. 49.	3 øre oransje, 1/12—96 (2 617 700)	1.50	0.20
Nr. 50.	5 øre grønn, 8/5—96 (15 337 179)	1.75	0.05
Nr. 51.	10 øre karmin, 2/11—97 (732 600)		
	I. Merkeklisjé «Norgeskatalogen»s nr. 77 I og over 16 mm. over første adresselinje, 2/11 —97 (418 300)	2.00	1.00
	II. Merkeklisjé «Norgeskatalogen»s 77 II og 15 mm. over første adresselinje, 8/8—1900 (314 300)	1.50	1.00
Nr. 52.	3 + 3 øre oransjegul, 5/9—99 (51 850)	2.00	1.50
Nr. 53.	5 + 5 øre grønn, 28/4—96 (259 650)	2.50	0.40
Nr. 54.	10 + 10 øre karmin, merkeklisjé «Norgeskata- logen»s 77 I, 25/7—99 (51 850)	1.00	0.80
1901/09. Som foregående utgave. «side» og «adressen» begynner med små bokstaver.			
10 øre med ^{Norge} øverst tilvenstre og 22½ mm. mellom første og ^{Norvège} fjerde adresselinje.			
Nr. 55.	3 øre oransjegul, 23/12—01 (6 373 100)	0.20	0.10
Nr. 56.	5 øre grønn, 14/1—02 (ca. 30 000 000)	1.50	0.05

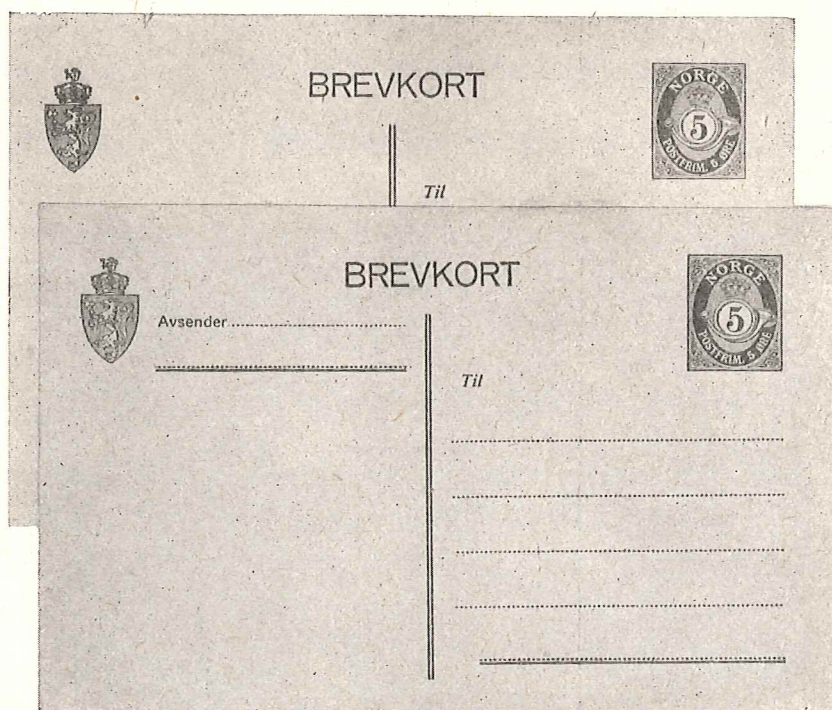

Nr. 57.	10 øre karmin, 11/3—02 (1 556 400)	0.75	0.40
Nr. 58.	3 + 3 øre oransjegul, 30/9—02 (150 950)	2.00	1.00
Nr. 59.	5 + 5 øre grønn, 17/3—02 (457 600)	2.00	0.50

Merkeklisjeer fremstillet etter galvanoriginaler fra originalstemplet, omgravert av gravør H. Rui. Ingen skygge i posthornets bøyle under kronen.

1909/10. Utstyr som foregående utgave. 10 øre med ^{Norge} Norvège øverst tilvenstre og 27½ mm. mellom første og fjerde adresselinje.

Nr. 60.	3 øre oransjegul, 26/3—10 (619 000)	1.50	1.00
Nr. 61.	5 øre grønn, 23/9—09 (ca. 3 000 000)	2.00	0.40
Nr. 62.	10 øre karmin, 4/1—10 (311 400)	4.00	2.00
Nr. 63.	3 + 3 øre oransjegul, 28/10—09 (360 600) ...	1.50	0.70
Nr. 64.	5 + 5 øre grønn, 7/12—09 (1 009 500)	0.75	0.30

Nr. 66 og 69.

Danmarks frimerker 1851–1951.

De danske samlere — eller rettere alle samlere av danske frimerker — har i år fått en vakker jubileumsgave av Generaldirektoratet for det kongelige danske postverk, som har sendt ut et enestående verk over »Danmarks frimærker 1851–1951». Alle vi som elsker å arbeide med dette lands interessante frimerker, skylder det danske postverk vår beste takk — først for selve verket, dernest for den forståelse som herved er vist oss samlere.

Hjertelig takk til Generaldirektoratet for det kongelige danske postverk!

Hvem har så stått for dette praktverk som det danske postverk har utgitt? Jo, det er Danmarks fremste filatelist, hr. arkitekt J. Schmidt-Andersen — R.D.P., som er forfatteren.

Det er et verk som gir en alle offisielle opplysninger postverket har. Dertil er her samlet resultatene av de filatelistiske studiearbeider som er utført gjennom mange år av danske filatelister. Det er en vakker måte å hedre og feire det danske frimerkes 100 års jubileum på.

At verket er på aller beste sort papir er naturlig når en tenker på det store arbeid, de klare — store og små — illustrasjoner, som alt fordrer det ytterste av dem som har hatt gleden ved å delta i verkets utførelse.

For at dette jubileumsverk skal glede det størst mulige antall av samlere av Danmarks frimerker, og muligens også for å fremme interessen for dansk filateli, har postverket fått det oversatt til engelsk. Denne oversettelse er utført av den kjente engelske filatelist, hr. R. King-Farlow, F.R.P.S.L.

Jeg har i denne anmeldelse ikke kommet inn på detaljer, men jeg vil anbefale alle norske klubber og dem som samler på Danmark, snarest å sikre seg et eksemplar.

Førenn jeg slutter må jeg få komplimentere forfatteren med hans forfatter-skap, som på en så lett måte fører oss gjennom verkets ca. 300 sider. Det skal tid, tålmod, nøyaktighet og en masse kjærlighet til emnet før et så stort arbeid kan forelegges publikum. Det sam-

me kan sies om oversetteren til engelsk, hr. R. King-Farlow, F.R.P.S.L., som er en elsker av de danske frimerker.

Abr. Od fjell.

POST til Redaktøren

Efter offentliggørelsen af min skrivelse af 18. dec. f. å. i tidsskriftets nr. 2 har jeg fra forskellig side modtaget til undersøgelse en del eksemplarer af portomærke nr. 14 og provisorie nr. 165 med vedhængende marginal. Resultatet er blevet en bekræftelse af den allerede opstillede teori.

Inden jeg kort resumerer resultatet, vil jeg gerne rette en i 3. afsnit af min omtalte skrivelse af 18. dec. f. å. beklagelig fejl fra min side. Det hedder i det nævnte afsnit: »En undersøgelse af vandmærkestillingerne viste, at hvidt papir kun havde vandmærket i stillingerne 2 og 3, mens blåligt papir kun havde vandmærket i stillingerne 1 og 4.» Det skal være omvendt, altså hvidt papir 1 og 4, blåligt papir 2 og 3.

Resultatet er herefter:

Første tryk. Marginal april 1922.

Papiret viser blålig tone i kvartslampen. Vandmærket er hidtil kun fundet i stillingerne 2 og 3.

Andet tryk. Marginal december 1924.

Papiret er hvidt i kvartslampen. Vandmærket er hidtil kun fundet i stillingerne 1 og 4.

Vandmærkestillingen synes således foruden kvartslampen at angive forskellen på trykkene.

Til slut kan tilføjes, at Norgeskatalogets fortegnelse over vandmærkestillinger for nr. 165 kun angiver 1, 3 og 4. Stilling 2 er altså endnu ikke fundet, og stilling 3 synes ret sjælden. Det ene eksemplar af stilling 3 jeg har, er med »blåligt papir». Det er formentlig kun et mindre antal ark af første tryk, der er anvendt til nr. 165. Dette synes at stemme pænt med, hvad jeg tidligere har anført.

Vanløse, den 7. april 1951.

Deres ærbødige
Wiegand Hansen.

Hvem er hvem - ?

Redigert av Wilhelm K. Støren.

Friederich Pacius.

Komponisten Pacius ble født i Hamburg i 1809. Etter endt skolegang studerte han musikk, bl. a. hos Spohr og Hauptmann. I 1828 ble han ansatt som konsertmester ved hoffkapellet i Stockholm, hvor han ble inntil han i 1834 ble musikk-lærer ved universitetet i Helsingfors. Ved sitt virke der fikk han en veldig innflytelse på musikklivet i Finnland. Han stiftet en

symoniforening i Helsingfors, og ble leder for de finske studenters sangerforbund. Pacius komponerte også en mengde sanger og større musikkstykker, hvor vi finner tysk romantikk og svensk-finsk nasjonalfølelse i en eiendommelig samklang. Til tekst av Topelius komponerte han operaen «Kung Carls jakt» i 1852 og musikk til skuespillet «Prinsessan af Cypern». Mest kjent av hans komposisjoner er likevel uten sammenligning melodien til «Vårt land, vårt land» og «Suomis sång». Pacius døde i 1891.

Zacharias Topelius.

Topelius var født i 1818, og var sønn av den kjente lege og folkeminnesamler Zacharias Topelius. I barndomshjemmet fikk han tidlig kjennskap til både svensk og utenlandsk litteratur, og begynte å dikte allerede før han ble student i 1833. Topelius studerte ved universitetet i Helsingfors og ble magister i 1840. I 1847 tok han den filosofiske doktorgrad. Han

hadde da allerede vært redaktør for «Helsingfors tidningar», og giftet seg i 1845. Samme år utga han diktsamlingen «Ljungblommor». Han befant seg nå ved et vendepunkt i sin utvikling, hvilket bevises ved at han i sine senere samlede utgaver utelot størstedelen av denne diktsamling.

I 1846 blir Topelius lærer og bibliotekassistent, og kort etter slår de nasjonale strømninger igjennom i hans produksjon. De kommer først til syne i hans redaksjonelle artikler. I sine «Leopoldinerbreve» behandler han alle dagens brennende spørsmål, og beskjeftiger seg især med arbeider-spørsmål og foredlende folkefornyelser. Han sender også ut et opprop «Till Finlands mödrar» hvor han oppfordrer dem til å oppdra sine barn i den nasjonale ånd. Etter at uroen har beløyet over Finnland som over Europa for øvrig i 1848, fordrer Topelius i sine artikler selvbeherskelse til fordel for folket. Denne idé, at folket står over individet, kommer tydelig fram i hans dikt «Våren 1848», «Finlands namn» og «Studentvisa», den

siste skrevet i 1852. Det samme gjelder også for de historiske novellene «Gamla baron på Rautakylä» og «Hertiginnan af Finland».

Topelius' hovedverk er «Feltskärens berättelser» som utkom i årene 1853—67 i fem bind, et romantisk billedgalleri fra Gustaf II Adolfs og Gustaf III's dager. I disse skildringer trer romantikeren Topelius helt tydelig fram. Tidligere hadde han fra 1847 til 1852, utgitt sine «Sagor», fortellinger for barn, hvorav en hel del vil være kjent fra norske lesebøker for folkeskolen. På denne tid begynte han også som dramatiker, idet han dramatiserte sin novelle «Gamla baron på Rautakylä». Senere fulgte så vel skuespill som librettoer.

Også politikken kastet Topelius seg inn i, idet han rettet kritikk mot Russland ved sine dikt som «Den första blodsdroppen» i 1854, og i «Sylvias visor». Bare med nød og neppe fikk han beholde det professorat han innehadde i Helsingfors. Men i 1860 ble han nødt til å oppgi sin avis.

Etterhvert som årene går, blir hans religiøse interesser sterke, og han ble valgt til medlem av salmebokkommisjonen. I 1893 utarbeidet han «Evangelium för barnen». Helt til det siste deltok han i dagens debatt, og hans innsats i kampen om språk og oppdragelse var stor og skaffet ham mange motstandere. Ettertiden viste imidlertid at Topelius hadde rett i de fleste av sine teorier. Etter hans død i 1898 ble hans posthume samling «Blad ur min tänkebok» utgitt.

Johan Ludvig Runeberg.

Runeberg ble født i Jakobsstad i 1804, og var sønn av fattige foreldre. Han måtte derfor tidlig sørge for seg selv, og etter at han i 1822 var blitt student, måtte han ta plass som huslærer i Saarijärvi, i det innerste av Finnland, hvor befolkningen hadde bevart sine gamle nasjonale eiendommeligheter. I 1826 dro Runeberg til Åbo, hvor han ble magister i 1827.

Ærkebiskopen i Åbo var hans slektning, og han bodde en tid hos ham, og ble siden gift med hans niese, Fredrika Tengström. I sin studietid levde Runeberg i stadig angst for tuberkulosen, og dette sammen med religiøs bekymring og erotiske fantasier avspeiler seg i han tidligste diktning som «Bön» og «Tröst». Men fra 1828 merker man større harmoni i hans arbeider. I 1830 fikk han stilling som amanuensis ved konsistoriet i Helsingfors, og utga en dosenturavhandling, en sammenlikning mellom Euripides' og Senecas «Medea». I 1831 stiftet han sammen med Nervander og noen andre en skole, og tjente nå så pass at han kunne gifte seg.

Ved siden av studiet av klassisk litteratur arbeidet Runeberg også med folkeviser, og oversatte «Serviska Folksånger», som han utga i 1830. Han opptok også folkesangen stil i sin egen diktning. I 1833 utga han diktsamlingen «Idyll och epigram» som er et eksempel på dette. I 1832 kom diktet «Elgskytarna» som han var begynt på i skoletiden, men som var blitt omarbeidet

under inntrykkene fra Saarijärvi. Men først ved «Hanna» (1836) vant Runeberg anerkjennelse i Sverige, og da Marmier i 1839 behandlet hans diktning i «Revue des deux mondes», var hans gjennombrudd et faktum.

I tiden 1831—37 redigerte Runeberg skriftet «Helsingfors Morgonblad», hvor han offentliggjorde tallrike dikt, oversettelser og prosafortellinger. Han angrep den smak som dengang behersket den svenske litteratur. I sin adjunkturavhandling hveder han at poesien bør være gjenspeil av den lovsang som naturen viser sin skaper. Han mener at ethvert livsforhold må stille mot og oppløse seg i en høyere enhet. Misforhold finnes ikke.

I 1834 ble Runeberg utnevnt til gymnasielærer, men ble fritatt fra dette verv i 1837 og fikk lønnen som hedersgave. Dette var i Åbo, hvor han tilbrakte resten av sitt liv. I 1848 utga han første del av sitt mest kjente verk, «Fänrik Ståls Sägner». Støtet til dette ga en forlegger som i 1846 oppfordret ham til å skrive tekst til et billedverk med portretter av heltene fra krigen 1808—09. Runebergs første forsøk i denne retning var «Otto von Fieandt», og han hadde nå slått inn på en helt ny vei innen sin diktning. Han oppga planen om å tekste det nevnte verk, men skrev i hurtig rekkefølge «Vårt land», «Sven Dufva» og «Fänrik Stål», og tente med disse finnes nasjonalbegeistring. Annen del av «Fänrik Ståls Sägner» utkom først i 1860.

Likesom Topelius fikk Runeberg sete i den finske salmebokkommisjon, og utga i 1857 forslag til salmebok, hvor han selv hadde diktet ikke mindre enn 66 salmer. Samme år ble han æresdoktor i teologi. Hans diktning skaffet ham æresbevisninger både fra Sverige, Finland og Russland. I 1863 ble han rammet av slag, og dette gjorde ham arbeidsufør for resten av livet. Men først i 1877 døde han, og begravelsen artet seg som en nasjonal sørgefest.

Fredrik Cygnæus.

nå inn i kretsen om Runeberg, Lønnrot og Snellman. Især var han betatt av Runeberg. I 1832 ble han filologisk kandidat og magister og flyttet til Fredrikshamn, hvor han var lærer ved kadettskolen inntil 1837. I 1839 tok han doktorgraden i historie i Helsingfors, og ble rektor for trivialskolen der. Fra 1843 til 1847 drev han historiske studier i Frankrike og Italia, men samtidig begynte han mer og mer å interessere seg for kunst og litteratur. I 1853 skrev han en avhandling, «Konung Erik XIV som dramatisk karakter», som skaffet ham et professorat året etter. I 1853 skrev han også et kritisk arbeid,

«Det tragiska elementet i Kalevala», som vakte oppsikt ved den elegante form det var skrevet i. Senere, i 1861, skrev Cygnæus også et liknende arbeid om Fänrik Ståls sägner. Som taler var han berømt, og hans tale på studentforeningens vårfest 3. mai 1848, der «Vårt land» ble sunget for første gang, betegnes som hans merkeligste men også beste. Cygnæus' interesse for kunsten førte til at han ble valgt inn i Finska konstföreningens styre, hvor han var medlem i tiden 1849—78. Fra 1863 var han formann der. I 1867 gikk Cygnæus av som professor.

Cygnæus hørte til romantikerne, og hans sterke følelser, hans entusiasme kunne ofte bringe ham ut av balanse. Han fikk også utladning for sin entusiasme i den patriotiske strømning som på den tid skyllet over Finnland. Han nedla et veldig arbeid for Svenska teatern og dets elevskole, og ga støtet til bygging av et studenthus i Helsingfors. Han testamenterte sin villa med store kunstsamlinger til det finske folk. Cygnæus døde i 1881.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

BERGENS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 368 ble avholdt den 1. februar 1951 i Haldorsens selskapslokaler under ledelse av formannen F. C. Svendsen jr. 42 medlemmer var til stede.

Referat fra de 2 siste møter ble opplest og vedtatt. Diverse nyttårshilsener fra andre klubber samt forskjellig korrespondanse ble referert. Formannen meddelte at F. Walter-Johannessen var blitt tildelt forgyllt plakett ved Oslo Filatelistklubbs høstkonkurranse 1950. Program fra Oslo Filatelistklubb for den interskandinaviske utstilling De-No-Fil i anledning av klubbens 65 års jubileum ble referert.

Etter det ordinære møte ble *Årsmøte* avholdt. Otto Maalstad ble valgt til dirigent, og Walter-Johannessen og Urdal til tellekomité.

Årsberetning, beretning om byttevirksomheten, regnskap og beretning fra Husfondet ble enstemmig vedtatt.

Formannen redegjorde for de enkelte poster i klubbregnskapet, og etter at revisor hadde anbefalt décharge, ble regnskapet godkjent.

Valgene fikk som resultat at F. C. Svendsen jr. enstemmig ble gjenvalgt som formann. For

Besøk

Postmuseet

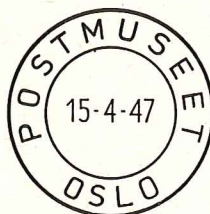
Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

tur til å tre ut av styret sto Reidar Blytt og Oscar Berntsen. I stedet ble valgt M. Elsaas og H. Løsch Gundersen med Reidar Blytt og Gustav Erichsen jr. som varamenn. Gjenstående medlemmer av styret er F. C. Moldenhauer snr. og E. Wiborg.

Årsmøtet godkjente styrets ansettelse av F. C. Svendsen jr. som bytteleder. De øvrige valg ga følgende resultat:

Revisor: James Lundén og Einar Osc. Schou (gjenvalg).

Arkivar: James Lundén (gjenvalg).

Bibliotekar: F. C. Moldenhauer snr. (gjenvalg.)

Husfondets styre: Finn Due, Bjarne Monsen og Strand (gjenvalg.)

I henhold til klubbens nye vedtekter skulle på dette årsmøte klubbens nye Råd velges, og følgende ble valgt:

Dr. N. Kahrs, James Lundén, Einar Osc. Schou, Sigurd Eide, Abr. Odfjell, Peter Lund, Sigurd Pedersen, F. Walter-Johannesen og Otto Maaalstad.

Til klubbens første æresmedlemmer ble enstemmig utnevnt d'herre Hroar Grundtvig og dr. N. Kahrs. Begge var til stede på møtet og takket for den ære som var blitt vist dem.

Til slutt takket Schou formann og styre for godt utført arbeid i 1950. Etter at Svendsen hadde takket det gamle styre, ble årsmøtet hevet, og man fortsatte med selskapeleg samvær.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sin årlige generalforsamling i Grand Hotell, Tønsberg, onsdag den 7. mars 1951, ledet av formannen, godsforvalter H. Wedel Jarlsberg.

Av årsberetningen framgikk det at medlemstallet er 65 — 53 A-medlemmer og 12 B-medlemmer — det samme som i fjor. Tilslutningen til møtene har vært meget god, og det ser ut til at interessen for filatelia i Norges elste by holder seg usvekket og heller øker. Beretningen ble godkjent, og likeledes ble kassereren og bytteforstanderen gitt décharge for sine regnskaper. I forbindelse med bytteforstanderens beretning ble det av et par medlemmer klaget på det dårlige materiale som går i sirkulasjon, særlig savnes det eldre og bedre merker, og det ble etter en del diskusjon vedtatt å rette en henvendelse til enkelte utenbys klubber og eventuelt handlende med henblikk på å få tilsendt utvalg av bedre kvalitet.

Valgene gikk greit unna. Det ble gjenvalg over hele linjen og styret i kommende år består som før av:

H. Wedel Jarlsberg, formann, M. Hauge, nestformann, Ivar Kjøberg, kasserer, Bj. Herlin, 1. sekretær og H. Klemmetsby, 2. sekretær, med varamenn Alf Blegraff og Trygve Kopstad. Bytteforstander Frithjof Normann Dahl og revisor Sølver Laahne med Nils Ranem som varamann.

Etter forhandlingene var det torskeaften, hvortil var innbudt foreningens stifter og første formann, kontorsjef G. Abrahamsen. H. Wedel Jarlsberg ønsket velkommen til bords. Han holdt senere en tale for klubben og dens trofaste tillitsmenn opp gjennom årene, og overrakte G. Abrahamsen M. Hauge og Fridtjof Normann Dahl hver en lupe med inngravert navn som en liten erkjenningsgave fra klubben med takk for interessert

og godt virke. De 3 herrer takket for gaven, og fortalte spredte og morsomme trekk fra klubbens første trange barne- og ungdomsår. Festen ble holdt som en liten forsinket 25-års jubileumstilstelning, og det deltok i alt 25 medlemmer. Ved bordet ble det sunget 2 sanger, forfattet av klubbens egne krefter, og et vers lød slik:

Hvis nazist og kommunist
heller var filatelist,
ble det fredelig og levelig på kloden.
Her hos oss finns intet nag,
bare vi har hver en tagg,
ja, vår hobby det er rette fredsmetoden.
Bj. Herlin.

Møte nr. 238 ble avholdt torsdag den 5. april i Grand Hotell, ledet av formannen, H. Wedel Jarlsberg.

Han refererte en del sirkulærer og utstillingsinnbydelser som var kommet inn, og ga etterpå ordet til kveldens kåsør, vårt medlem politibetjent Eivind Luthen. Han var i 1949/1950, ansatt i politiet ved F. N.-kommisjonen i Jerusalem, og fortalte livfullt og interessant fra sitt opphold i det hellige, men dog stadig urolige Israel. Tilhørerne fikk av hans kåseri og av de mange lysbilder han viste fram, et godt innblikk i landets og befolkningens forhold, og han ble da også lønnet med formannens takke-ord og medlemmenes hjertelige bifall.

Sigurd Løkeberg kom med forslag om at klubben satte i gang en studiesirkel fra neste sesongs begynnelse til behandling av Norge — trykktyper og varianter — for de medlemmer som hadde interesse av det. Tanken vakte sterk tilslutning, og det ble gitt Løkeberg i oppdrag å få satt det hele i gang fra høsten av.

Som vanlig var det bytting og frimerkeprat utover kvelden. Til stede var 16 medlemmer og 2 gjester.

Bj. Herlin.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 446 ble holdt tirsdag den 27. februar i Victoria hotell under ledelse av form. S. Evensen.

Form. ønsket velkommen og referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Form. luftet så spørsmålet om nytt lokale, da det nåværende hadde vist

seg å være i minste laget.

Det hadde vakt forundring blant medlemmene at der i år skal avholdes 2 frimerkeutstillinger i København, og Bernt C. Middelthon orienterte kort om hvorledes dette forholdt seg.

Noen medlemmer hadde ytret ønske om mer byttevirksomhet på møtene og form. bad om uttalelser. Birkemo hadde i den forbindelse ordet og ville om mulig ha faste bytteaftener, men framholdt også at de nåværende lokaler egnet seg lite til dette bruk.

Form. avsluttet så med å si at en fikk komme tilbake til byttevirksomheten når en kom over i nye lokaler.

Tilslutt auksjon og 18 medlemmer var til stede.

K. T.

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsføreren: Kjøpmann *F. C. Svendsen jr.* — Sportsdepotet, Bergen.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Norge ubrukt (Handlerkat.s priser). Prima ekspl. av: 4 a, 8 II a og b, 14 a og b, 16 II E. EN, 19 a G og I, forfalskning nr. 7 (kr. 50.-), 20, 21 pl. I og II, 25 pl. II og III, 26, 27 a, 30/34, 49 pl. I og liten N, 41 (brukt), 77 pl. I og II, 78, 79, 85 a 3 str. kr. 35.-, 85/87, 88 pl. I, 90, 91, 92 a og b, 94/95, 104 a, 104 b, 105 a, 106, 108, Ørf, 109 a og b, 110 pl. I, 110/113 kr. 11.-, 117 c v. på g. pap., 4 m. bl. kr. 50.-, 120/22, 124/29, 130/32, 134/36, 163/71, «1302» og «Hensik», 181/83, platefeil, Porto: 3 a, 9 I, II og III, 13 a og b, 15 a og b, 16/18, Retur: 1, 2 i par, og feiltrykk av nr. 2 i par (kr. 110.-) m. m. m. Sendes mot etterkrav.

Kontorsjef Th. Håvie, Mandalsv. 285, Oslo. Telefon 37 14 52.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes.

Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

Liste over salgskontorer til samlere i 150 land kr. 3.00. — Prisliste for Skandinavia gratis. *Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.*

Norge nr. 1 kjøpes kontant. — Ekspertiser og annen assistanse. *Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.*

Norske frimerker. — Ekspertiser og annen assistanse. *Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm. Autorisert av Norsk Filatelistforbund.*

Jeg kjøper inntil 3 stk. stemplede av disse nr. av N.kat. 1949: 300-301, 318, 324, 326-329, 339-340, 342, 345-349 og 353. — Tilbud til *Stein Knutsen, Søre Osen, Kjernmoen p.å.*

I want to come into connection with an American who is interested in old European stamps. *Ingv. Hanssen, Briskeby, Hamar, Norway.*

For 50—100 stamps from your country, I will give you the same number from Denmark. *Niels-Ole Petersen, St. Torekgade 55, Rønne, Bornholm, Denmark.*

Bytteforbindelse søges med norsk samler. — Søger Norge — giver Danmark. *Viggo Purup, Bremensgade 50, København S., Danmark.*

Til salgs. Sverige- og Danmark-samling, henholdsvis 518 og 453 merker, katalogpris etter AFA kr. 1280 og 1265, selges, helst under ett. Rimelig. Eksp. anviser.

En del russiske, ubrukte, merker er innlevert til oss for salg. AFA nr. 837—1085. AFA-pris ÷ 15 %. Send ønskeliste. *Nordenfjeldske Filatelistforening, Fjordgaten. 38, Trondheim.*

1 Zumsteinfrc. — 1 kr. Europa-samling selges til ovennevnte pris. Mankoliste sendes under bill. mrk. «Snart».

International Goodwill Association — dansk klubb for frimerkebytte. Nærmere opplysninger sendes gratis. Prøve av klubbens blad sendes mot 30 øre i frimerker. *International Goodwill Association, Postboks 240, Aarhus - Danmark.*

Bytteforbindelse ønskes med samlere fra Island, Sverige og Finland. Fortrinnsvis nyhetsbytte, men også bytte av eldre merker har interesse. Basis: AFA 1950. — *Stein Knutsen, Kjernmoen p.å., Søre Osen, Norge.*

For lokal stempelsamling søkes følgende stempeler på brev, brevomslag eller konvolutt: 3-ringsstempeler nr. 19, 78, 98, 240, 281, 298, 299 og 303. 1-ringsstempeler: Aure, Edø, Fredø, Halse, Rindal, Stangvig, Sunddal og Surendal. For pene eksemplarer gode priser, eventuelt bytte. *Overrettssakfører Kr. Fasting, Kristiansund N.*

Dansk postforseglet kilovare — siste årgang, kr. 17.00 + porto. Sendes også pr. postoppkr. *Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.*

De må stoppe min annonse — jeg er helt «utbyttet» — allerede etter 1 gangs innrykning av min samlerannonse — — —

Skriver en finsk annonsør. —

Ikke dårlig for 4 kroner.

Vi har ennå noen eksemplarer av:

J. Jellestad: Norske skillingsmerker kr. 3.—

C. A. Pihl: Islands frimerker kr. 3.—

Abr. Odfjell: Sveriges frimerker ... kr. 4.50 + porto — men bestill snarest fra F. C. Svendsen. Sportsdepotet, Bergen.

Norske ubrukte frimerker fra før 1909 ønskes kjøpt. Tilbud eller utvalg sendes tannlege

Johan Havstad. Grimstad.

Der har i det siste vært solgt temmelig meget av eldre nummer av tidsskriftet. Mangler De noen nummer — send da Deres mankoliste snarest til forretningsføreren F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen.

Jeg søker Norge kat. nr. 1—4—8—14—18 for datum, nr. og D/S stempler (også håndskrevne). Send utvalg. Hurtig kontant oppgjør.

Johan Lyder von Tangen. Boks 50. Bergen.

Søker Norge jub. 1928—34, «V» 1, 2, 3, 7, 12, 14, 30, 50, 1 kr., Nordraak, Wessel, Folkem., Nasjonalhjelp, U.P.U., Oslo. Gir Sverige, jub. 1932—50. Basis AFA.

Bernt von Knorring, Ålvdalen, Sverige.

Ubrukte norske frim. til salgs etter Norges-katalogen 1951 ÷ 15 %. Nr. 94, 110-113, 114, 115, 130-136, 137-140, 156-158, 160-162, 170, 172-175, 176, 177, 180, 181, 185-188, 189-192, 194, 196, 213-216, 222, 223-224, 225-228, 229-232, 254, 255-258, 260, 294-299, 302-305, 306, 307, 308, 309, 310, 311-313, 314-317, 318, 319-321, 322, 324, 325, 330, 331-338, 339-341, 342, 343-344, 345-348, 349, 359-369, 370, 371, 372-373, 374, 375, 377-379, 380-382, 383-385. Postforskudd + porto. Garanteres feilfri.

Dr. A. Bergh, Stavanger.

FRANKER FILATELISTISK!

Norska Skillingsmärken Engros,

alla sorter, samt andra bättre gamla norska och danska märken lämnas i byte mot d:o svenska. Även ostämplade finns av flertalet sorter. Bytebasis AFA.

Rolf Gummesson A.B. Kungsgt. 55, Stockholm.

SVERIGE - 1862 - Løvetypen.

17 øre karminfiolett ubrukt, velsentrert. Wennberg nr. 15 a. £ 7.10.0.

17 øre rødilla ubrukt, velsentrert. Wennberg nr. 15 b. £ 7.10.0.

17 øre grå, et fint ubrukt eksemplar med frisk farge, sentrert nedover til høyre. Wennberg nr. 15 c. £ 17.10.0.

20 øre murstensrød, ubrukt 4-blokk, litt sentrert til venstre. Wennberg nr. 16 d. £ 27.10.0.

20 øre rød på gullig glatt papir, vakkert ubrukt, men litt desentrert. Wennberg nr. 16 h. £ 20.0.0.

For alle utgaver fra Skandinavia

H. E. WINGFIELD

392 Strand, London W C 2, England.

Vi kan nå formidle abonnement
1951:

STAMPS, U.S.A. N.kr. 20.00
(3 år — N.kr. 50.00)

NORDISK FILATELI,
Stockholm N.kr. 8.50

SVENSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT, Stockholm, N.kr. 10.00

FRIMÆRKESAMLEREN,
København N.kr. 10.00

POPULÆR FILATELI,
Aarhus N.kr. 7.50

Send bestilling og betaling, eventuelt postgiro 692 68, snarest til

forretningsføreren,

F. C. SVENDSEN - Sportsdepotet,
Bergen.